

چه کرا ملیون دا تالع

چیگرا رایوندا تاڭ

مملکتیہ نہشربیاتی

بیجن 1958—

مەزمۇنى

ھەربىدىن بوشغان ۋاسلى ئۆز ڈۈرتىقا قايتىدۇ ۋە
پارقىيىنىڭ رەھبەرلىگىدە كەڭ دىخانلار بىلەن بىللە كولخوز
قۇرۇدۇ. لېكىن پومېشىك ۋە ئەكسىلىنىقلابچىلار ئۆزھالا-
كتىگە تەن بەرمەي، ۋاسلىنىڭ كىيوغلى مىخاشنىڭ تۇراق
سەزلىغىدىن پايدىلىنىپ، مىڭ بىر ئاماللارنى ىشلىتىپ
بۇزغۇنچىلىق قىلدۇ. بەختىكە يارىشا مىخاش ۋاخىدا ھۆشىyar
بولۇدۇ ۋە بىر تۇتام ئەكسىلىنىقلابچىلارنى تۈگەل قولغا چو-
شۇرۇدۇ (بۇكتاپچە سوۋېت يازغۇچىسى يانكا. بۇلۇنىڭ
ھېكايسى بويىچە جۇڭگو ياشلار نەشريياتىدىن نەشر قىلىغان
ئايىم كىتاپچىغا ئاساسەن تۆزۈلگەن) .

سوءیت ٹتپیا قنٹک بلو رو سیہ رائوند کی زا پولوچ کہ تی
ٹاؤں بولشا پومیشکلر نٹک قولدا ٹدی۔ وہ تھن ٹورُشدین
کپیلا ٹھن قوینغا قایپ کھلدي۔ هر بیدن بوشقان ڈاسلگ
ڈورت دین ٹایر ملغلی 7 ڈبل بولقان ٹدی۔ هازبر ٹو تو لوپ - قاش
قان روہ بلمن ڈور تقا قایپ کلپ کولخوز قور ماچھی بولدي۔

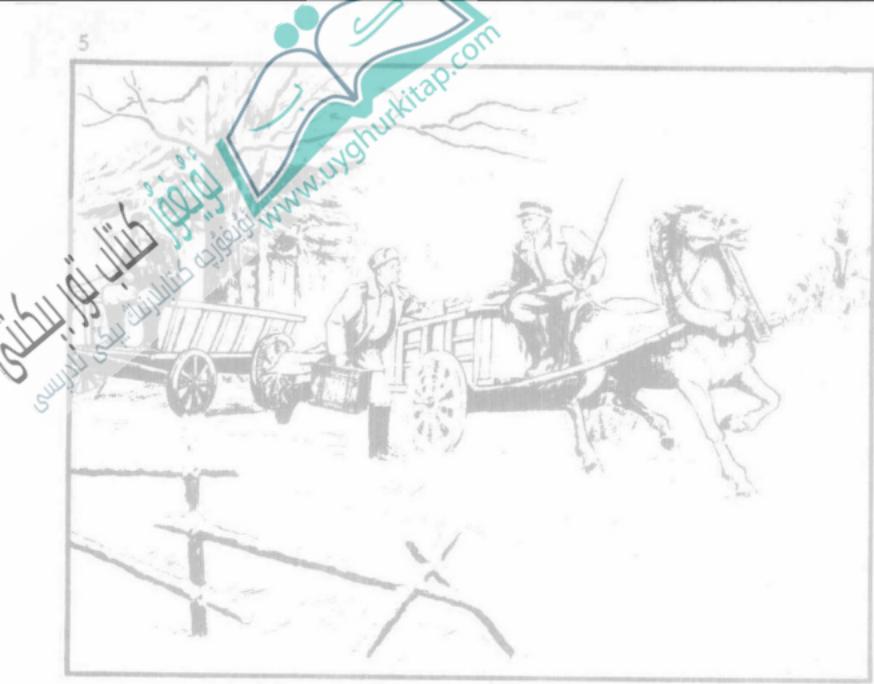
ۋاسلى يولدا بىرەر تۇتۇشنىڭ ٹۈچرەپ قېلىشنى تاققىت سىزلىك بىلەن كۆتتى. بىر ئاز مېڭىپ بىر ڈۈردىاشقا يولۇقى. ۋا— سلى ئۇنىڭ پۈمىشىك بوبالۇكلىغىنى تۇتۇۋېلىپ : «ھەي، سەنم دىلەت ! نەدىن كېلىشتى ؟ غەللە قۇرىپ كەلگەن ئوخشىماسىن؟»— دېدى— دە، يانداب ئوتۇپ كەتمەكچى بولدى. لېكىن پالكوز شەيتان دەرھال : «ۋاسلى، ۋاسلى، ھەجەپمۇ ياخشى كەپ— سەن.....»— دېدى. ۋاسلى ئامالسىز سوزلۇشۇپ كەتتى.

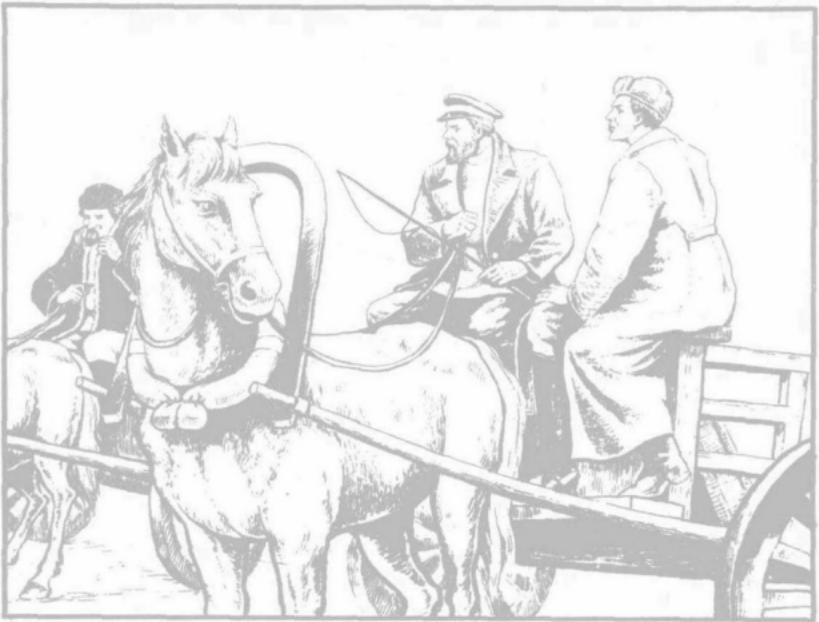
بۈبلۈك زەردى يىلەن: «شۇنى دېمەسەن، پاراق، ھەر
قانچە قىلىپ تۈگۈتەلمىدىم»—دېرى—دە، ئارقىسىدىنلا: خەخلىر
مبىي چىشىلەپ تارتىپ بۈمىشىش قىلىپ قويىدى، مەن زۇقۇرىسا
تەركىئۇنى قايتا بەلگىلەش توغۇسىدا ئەرز قىلىمەن، دەپ شىكا—
يەت ئىستىشقا باشلىدى.

ۋاسلى ٜونىڭ لۇللىقىنى ئوبدان بىلەتتى، شۇڭا قەستەن:
 «ئۇۋال بويتۇ! ياخشى ئوبلاپسىن، بۇ چارىنى «ئىنجل» كىتاۋە
 دىن تاپقان ئوخشىماسەن؟»—دېرى. بوبىڭىزدەرەل بېشىنى ئىچىگە
 تىقۇالدى. دەل شۇ چاغرا، ئارقا تەرەپتىن تۈزاك چىقىپ، بىر
 ھارۇ ٜوچقاندەك چىپىپ كەلدى.

ئەمدى ئۆز ئادىمى كەلدى. ئۇ - كەمبىغەل دىخان ياچىلى بۇۋا يكەن. ۋاسلى ئۆنلۈك چاقىرىدى، بۇۋا يمۇ تونىدى - ٥٥، خوشال بولۇپ: «بەللى، سەنگەنسەقۇ، ۋاسلى!» — دەپلاقاتىق قوچاغلاشتى.

ياقچىلى ئارقىغا بۇرۇلۇپ پومېشىشك بوبلۇكىنى كوردى - ۵۵،
 دەرھال تەنە قىلىپ: «ھە، مەن دېسەگچۈ، پاراق تاپشۇرۇشقا
 چىقىلى ئون كۈن بولسىمۇ، ئاران توقتۇز چاقىرىم مېڭىسىه نىدە،
 ئوييۈگە خەدت - پىتىڭ بارمۇ، ئالفاج كېتىي؟» - دېدى. بوبلۇكىشك
 بېشى تېخىمۇ ئىچىگە كېرىپ كەتى، ئەمما ئۇنىڭ كۆزىنە غەزەپ
 ئۇتى چاقىناب تۇراتى.

你记得我的大儿子吧
是区苏维埃主席团委员的功臣
儿子念大学啦，他现在正在中央
农庄。我真为他感到自豪。

集体农庄搞
起来了吗？家
乡人好吗？

بۇ ئاي دەسلەپتە ۋاسىلغا: «ئۇكام، گىتلىرىنىڭ قولدىن بېر-
لىنداڭ شەھەرنى ئالدىگلار، ئەمدى بولسا ئەشۇرقاڭ كۈسۈتكە
بىلەن ھەمپۈلۈپ قارغۇمۇسەن؟» — دېدى. ۋاسىلىي كۆلۈپ قو-
ئۈپ، ئارقا — ئارقىدىن يېزىنىڭ ئەھزاڭى سۈرەتلى.

زاپلوج نكتىگە كەلگەندە گۈگۈم چۈشكەن ئىدى، واسلى بۇۋاي بىلەن خوشلۇشۇپ، ئۆز ئويىگە قاراپ ماڭدى، ھەممە ئا-
ۋالقىدە كلا، پەقدەتلا بىر يېڭى كەپە قوشۇلۇپتۇ. دېرىزىدىن چۈش-
كەن چىراق ئورى ژۇرتىدىن ئابىلغىلى ئۆزۈن بولنان مۇساپىرنىڭ
ژۇرۇڭگە سۇ سەپتى.

نەچچە ئىلدىن بېرى، ۋاسلى ئانسى بىلەن كورۇشكەندە ئانسىنىڭ ۈغلىشىنى، ئۆزىنىڭ كۆلۈمىسىرەپ تەسەللەي بېرىشنى كۆز ئالدىقا كەلتۈرۈپ ۋۇردەتتى. ماتا ئەمدى ئۇ «ئانا!» دەپ ۋاقىراش بىلە نلا، ئىختىيارسىز ھالىدا ئۇنلۇك ۋىنلىۋەتتى. ئىلدىن: «تالادىكى كىم؟»—دېگەن ئاواز چىقىتى. ۋاسلى: «ئانا! ھەن»—دېدى.

قېرى ئانسى ۋاسلىنى چىراققا يېقىن ھەكىلىپ قانقىچە كورۇۋالاڭدىن كېيىن ئۆزۈندىن كۇتكەن ئوغلى بىلەن قوچاغلاشتى ۋە بىر ياقتنى خوشال بولۇپ، بىر ياقتنى مەيۇسلىنىپ: «جىنسىم ئوغلۇم، بۇگۇن سېنىڭ كېلىشىڭى كوكىلۇم تۆيغان ئىدى، دېگەن دە كلا كەلدىڭ» — دېرى.

24 ياشلىق ئىنسى مىكارامۇ كەلدى. تۇننىڭ بىر قولى
پاۋتىزان گۈرۈشىدا يارىلا ئىفاندىن كېيىن كېسۈپتىلگەن ئىدى. ئىككىسى چىڭ!
قوچاغلاشتى ۋە سالاملاشتى. ئانسى ھەۋىسى كېلىپ
خوشاللىغىدىن ۋىنفلۇھەتى .

تاراق - تۇرۇق قىلىپلا ئىشىك ېچىلدى - دە، بىر توۋوش ئەمەس كىشى كىرىپ ۋاسلى بىلەن قول ېلىشتى، وە: «بەللى! بىز ۋاسلىغۇ دەيمەن! بىز سىزنى ئۈزۈن كۇتۇق، بارىكاللا! بارىكاللا!» — دېدى، ۋاسلىي بۇ كىشىنى توۋۇمايتتى. مىكارا ئۇنىڭغا: «سەن پېرىپ ترادىنانىڭدىن بىر بىتىللىك كانىپ كەلگىنە» — دېدى.

توتۇش ئەمەس كىشى كەتكەنلىن كېيىن، ۋاسلى: «ئۇ
كم؟» - دەپ سوردى. مىكارا: ئىتى گۈمىكا، ياغاچى، بۇ يەرگە
كەلگىنگە بىرەر ژىل بولدى، ئۆنلۈچ قانداق ئادەملىگىنى ھېچكىم
بىلەيدۇ، هازىرىڭ توپىمىزگە دېرىزە ياساپ بېرىۋاتىدۇ، دېدى.

ۋاسلى دەرھال گۆىكىدادىن گۇماڭلاندى ۋە ھاراق ئېچكەندىمۇ ئارتۇق سوز قىلىدى، ئەمما مىكارانىڭ كەپى ناھايىتى ھۇستۇن ئىدى. ئۇ، كولخۇز ھەقىنە ئېغىز ئاچقازار: ئىچ - ئېچىدىن خوشال بولۇپ: «ئاكا، تازا ۋاخىدا كەپسەن، كولخۇز قۇرۇشقا دەھىرلىك قىلغىن» — دېلى.

ۋاسلىي تۈچىدە ئۆكىسىنىڭ ئارقى - ئالدىنى ئۈيلىوماي
قىلغان گىسگە ئاچىچىلانىدی، گەپنى چەتلەشتۈرۈپ، گوبىكىدىن:
«سەن ھىنى بىرەر ياخشى كولخۇز قۇرار دەپ پەرەز قىلامىسىن؟»
— دەپ سورىدى. گوبىكا دودۇقلاب: «مەن نىمە دېيەلەيمەن؟ مەن
بۇ يەرگە يات» — دېدى.

گویسکا کە تکەندىن كېينلا مىكارا ئاكىسىغا: «كوردۇڭمۇ، ياخشى ئادەم ئەمەس، هازىرچە ھېچىنە دېمەيدۇ، ئەمما بىز ئۆنىڭ بىكاردىن - بىكار بۇ يەردە مۇساپىر بولۇپ ژۇرمىگەنلىگىنى بىلە مىز» - دېدى. قېرى ئانسى پىچىرلاپ: «ئاستىراق، تالادا بىرسى قۇلاق سېلىۋاتىدۇقاندۇ! » - دېدى.

ئەرتىسى سەھىرەدە ۋاسلىنىڭ، سىڭلىسى ۋائىا بىلەن ئېرى
مىخاش كەلدى. مىخاش ھاللىق ئوتتۇرا دەخان بولۇپ، پارتزان
ئۈرۈشىدا بىر يۇتىدىن ئايىلقلان ئىدى. ئۇنىڭ كولخۆزغا كىرىش
ھەۋىسى كۈچلۈك ئەمەس، ئۇھەقتە ئېقىزدۇ ئاچىمىغان.

كە تىكىلەرنىڭ تولسى كەلدى، ٹۇلار كەلگۈسى كولخوز
ھەدقىدە پاراڭقا چۈشى، ياخشى كوب سوزلەيتتى. ئۇ «يېچىلغان
نىڭ» رومانى ئوقۇغان ئىدى، شۇڭا ئۇ ۋاسىلىدىن: «زاپولوج
كە تىمىزدىمۇ كولخوزغا كىوشنى كەينىگە سوزغۇچى ياكى تاپا -
تەنە قىلىپ ھۇرگۈچىلەرمۇ بولارمۇ؟» - دەپ بولۇپلا، قەستەن مە
خاشقا قاراپ قويدى.

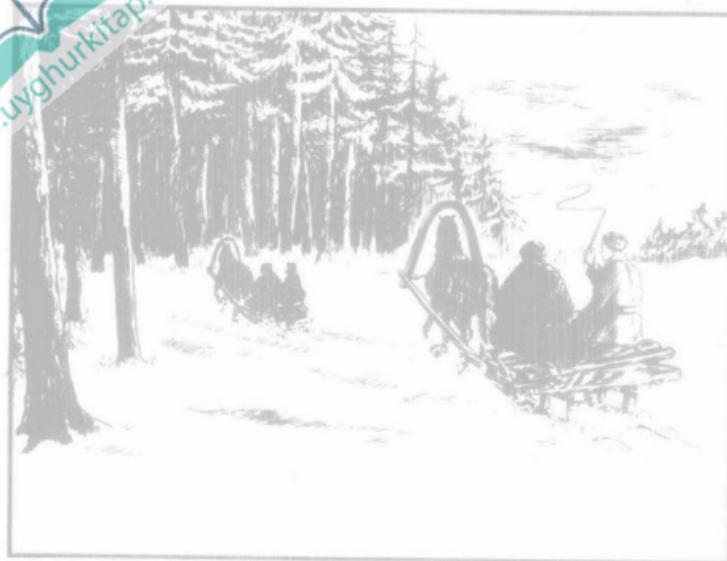
بۇ گەپ مىخاشقا ھاركەلدى. ئۇ غەزەپ بىلەن: «كېرەك يوق، ئاشلىقىم يەتكىدەك بار، كولخوزغا كىرىمىسىمەمۇ ئاچ قالمايمەن، سەن تولا ۋالاقشىما!» — دېدى.

ميخاشنىڭ سوزى ۋاسلىقا قاتق تەگدى. ۋاسلى
كىيغىلىنىڭ مۇنداق ئادەملەرنى ئويلىمىغان ئىدى. شۇنىڭ قىتمۇ
ۋاسلى ئۇنىڭ بىلەن تونجى قېتىم ئۆچراشقا فارسماي، ئاواال
قىلدە كلا: «ھېشقىسى يوق، دەسلەپتە بىرەر - بىرەم يۈتلەشقۇچىلار
چىقىدۇ، ئەگەر ئۇ قۇز يولغا كىرمىسە، ئوزىگە - ئوزى زامن بولۇ-
دۇ» — دېدى.

ميخاشنىڭ كۆكلى بەك بىسىرە مجان بولدى. ئۇ، ئۆزى يالقۇز دېرىزە تۈۋىنگە كېلىپ: مەن زادى خالمايمەنمۇ؟ مەن پار-
تىزان ئۇرۇشقا قاتىنىشپ قانلار توکىدىن ئىدىم، ئاران بىر تەستە
بىر لەنى ساقلاپ قالدىم ..... هازىرقى تۈرمۇش مەن مۇچۇن نىمە
دېگەن قىممەتلىك، ئەمما بىنىڭ ..... كۆزۈم قىيمايدۇ..... دەپ
ئۇيىلدى.

ۋاسلى بىر كۆنلا دەم ئېلىپ، ئىشقا جىقىتى. ئۇ
گەمىدە ياتقان ئەزىزلىرىغا كەپه ياساپ بېرىش ئۈچۈن ياغاج كېشىش
ئەتىرىدىگە قاتناشتى وە جاتىغا ئولتۇرۇپ ئورمانىقا قاراپ خوشال
ماڭىدى. ئۇنمۇشته بولشا يومىشىكلەرنىڭ قولىدىكى ئورماندىن
ئەمدى بۇلار پايدىلىنىدىغان بولدى.

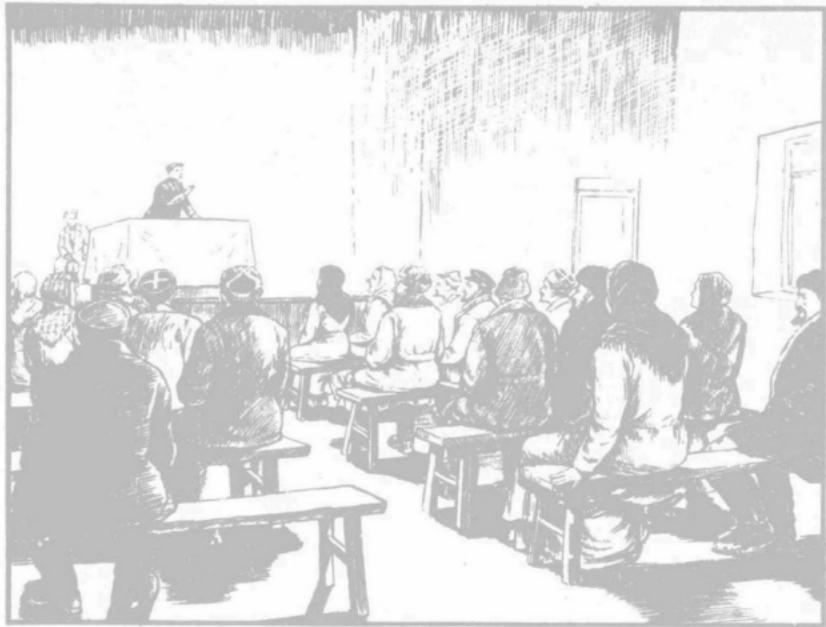

كەننەتە ئۆچ ئەۋلادىغىچە ياللىنىپ ئىلىگەن ئۈزان ڙۇڭ
دەپ كەلدى. ئۇ ھازىزىغىچە تۆخۇ كاتىگىدەك گەمدە ياشاب
كەلگەن، ئەمدى بولسا ئۆنگىغا يېڭىدىن كەپ ياساب يېرىلمەك بولدى.
ئۇ تەرگە چومىگەن ھالدا: «گۈسكە سىزنى رەئىس، مىكارانى كلۇب
مۇسىرى بولدى دەپ پىتنە تارتىشىتسىدۇ، ئۇيەنە پات - يېقىندى
ئۇزۇش باشلىنىدۇ..... دەيدۇ» - دېلى.

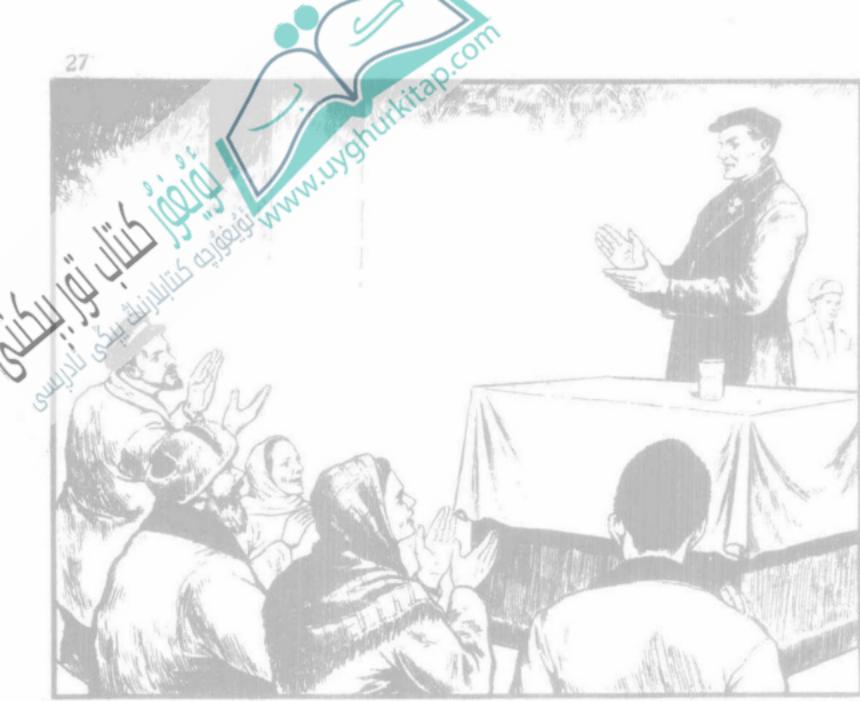
ئۇان ۋاسىلدىن: نەمە تۈچۈن رايون ئەشۇنداق مۇناپقى.

نىڭ يوشۇرۇنۇپ ۋۇرگەنلىكىنى بىلەمەيدۇ؟—دەپ سورىدى. ۋاسىلە پىڭى—ياچە كەلگەن بولۇپ ئەھۋالنى تولۇق بىلمسىمۇ، لېكىن ٹۇ: «رايوندىن ئۇنىڭ چاجىسىنى بىرەمەي قويمىدۇ، بىز ئېخىمۇ ھۇشىار بولايلى، ئۇنىڭ ھەركىتسىگە دىققەت قىلايلى»—دېرى.

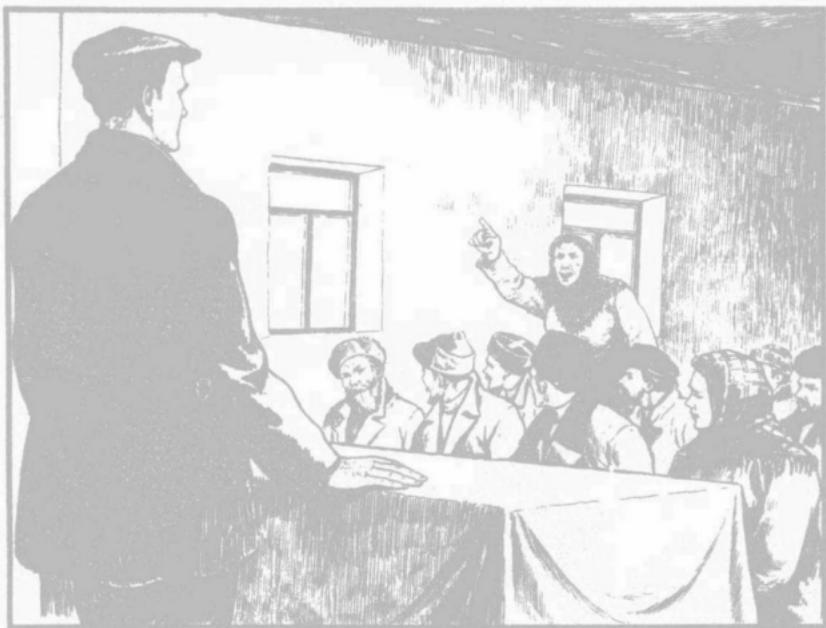

رایکومنىڭ رەھبەرلىگىدە، 12 - ئائىقىچىد كەنەت بويىچە ئۇنبەش

ئۈيۈلۈك دىخان كولخۇزغا كىرىش ئىلىتىماسىنى بەردى. بىرىنچى ئايىدا
زايىلوج كەتسىدىكىلەر كلىپتا دىخانلارنىڭ چوڭ زەقىنى ئاچتى.

پومىشىش، باي دىخانلار بىر بولۇڭدا، ئورتادىخانلار بولسا
ئاردىشىپ ئولتۇراتى . دايون وەكسلى كاستۇس دوكلاد يەردى.
ئۇ: «سەلەرنىڭ كەتسىگەر رايىشمىز بىرىچە بىرىنچى بولۇپ توغرى
 يولغا ماڭغان كەفت، مەن رايىقا ۋاکالىتەن سەلەرنى قەرىكىلەيمەن» —
دېلى.

گوبىكانىڭ ئوينىشى، قالاق ئۇنسۇر ترادىنما مەجلىستە دودەنلىك قىلدى، ئۇ ئورنىدىن تۈرۈپ: «سەن تولا يېپ تىقلىپ سەمىرىپ كېتىپسىن، ئېگىزدە تۈرۈپ تۈۋەتنى كورمەيسىن، سەن تېخى قىزارماستىن بىزنى تەبىدكەلەۋاتامسىن!» — دەپ ۋالا قىشىدى.

كاستۇس: «مەن ئورۇتسىز چىچىلمايمەن، شۇڭا ئورۇقلى
سايمەن، سەنمۇ ئازراق ۋاقۇتساڭ سەمۈپ قالىسەن»—دەپ جاۋاپ
بەردى. توادىدا يەندە كاپشاي دەپ تۈرۈشقا، مىخاش ئۆنىڭىغا
ئالىپ قاراپ: «ئاشزىڭى ڑۇمۇپ خەققە سوز بەرسە گچۈ؟»—
دېرى.

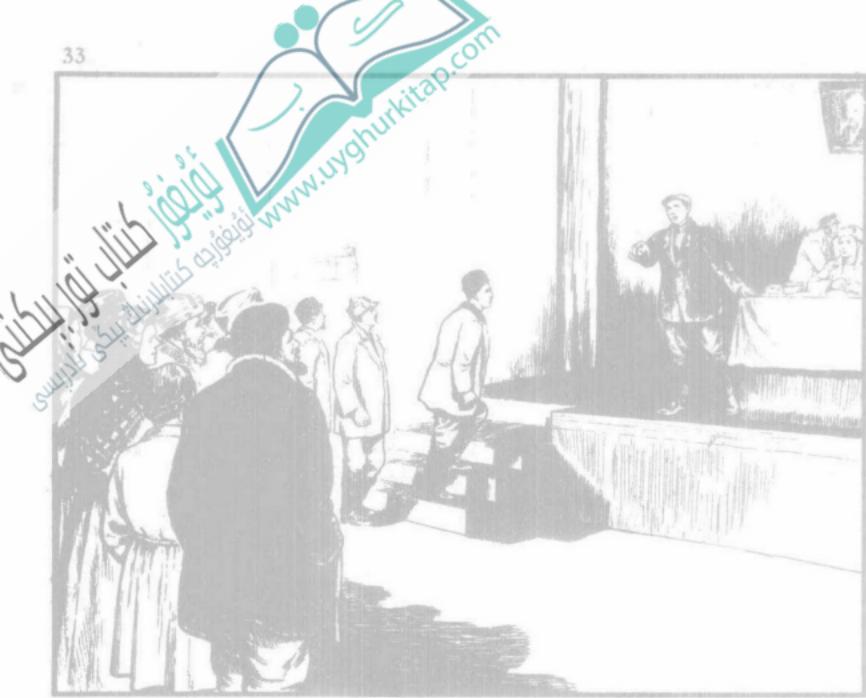
کاستوس يەنە: «دىخانلار ئۇچۇن بىردىن - بىر توغرى يول - كولخۇزغا كۈوشىش. ئۇ بىزنى هاللىق وە مەدىنىيەتلىك قىلىدۇ. ئۇ نەمۇشە بىز پۇشا پۇمىشىشلىرىنىڭ قولدا ئىزلىگەن ئىدۇق، مانا ئەمدى ئازات بولدىق، لېكىن بىز ۋە تەندىن 20 ژىل كېيىن قال دۇق، سوۋېت ھاكمىيىتىگە ئىشەنگىتىمىز ئۆزىمىزگە ئىشەنگەنگە ئوخشاش .....» — دېلى.

دو كلا دتن كېيىن كويچىلىك قىزغىن پاراڭقا چوشتى،
يەقىت مەخاشلا جىم ئۆلتۈراتى. واسلىي ئۇنى كورۇپ: «مەخاش،
بۇگۇن ئىلتىمسا س يازساڭچۇ؟ نىمە بۇچۇن بىز بىلەن بىلە بولقۇڭ
كەلمەيدۇ؟» — دەپ سورىدى.

مەخاش ۋاسلىغا شۇبەھە بىلەن قارىدى، ئۇچىدە: ئەمدى
 مېنىمۇ شۇلارغا قوشماقچى؟ دەپ ئويلاپ، ئاچقىسىدا: «تاغا، سەن
 ئۈزەڭ بىلگەنتى قىل، مېنىڭ بىلەن كارىڭ يولىسىۇن، مېنىڭ ئويۇم
 ئۆستەگىنىڭ تۇقتىدا ..... — دېدى. بىرسى: «ئۆستەگە كورۇڭ
 سېلىپ بېرەيلى، ياكى كىمە سېلىپ بېرەيلى، بولمسا ئوتەلامەيدۇ! —
 دېئىندى، ھەممە كۈلۈشۈپ كەتسى.

كۆپچىلىك تىزىمغا ئالدۇرۇشقا تىزىلدى. يۈمىشىشك بوبلاك
 بىلەن يېلشا ئىسىلىزىادسى سېبىكمۇ ئارقىدا تۇردى، عەممە سەھنىگە¹
 قاراپ تۇراتى، رايون ۋە كىلى كاستۇس: «چوڭ تاغا، تىزىمغا ئال
 دۇرساڭلار بولۇدۇ، ئەمما كولخۇزغا ېلىش - ئالماسلقنى كۆپچە-
 لىشك بەلگىلە يىدۇ» - دېدى.

کوپچىلىك پۇمېشىشىك بولۇڭ بىلەن ئىسىلزادە سېنى
كولخۇزغا قوبۇل كورىدى. ھەممە ئاچچىقى بىلەن: «ئۇلارنى تى
زىمما ئالماكلا، بۇ يەردەن چىقىپ كەتسۈن!» — دەپ، ۋاقىراشتى.

مەجلىستان كېيىن كلۇبتا كاتتا تانسا بولدى. ژىگىت وە قىزلارنىڭ ھەممىسى كەلدى، ھەتتا قېرىلارمۇ ياخشى كېيمىتپ كىردى. دەقەت پۈمىشىشىك ئەبلەخالارلا قاتناشىمىدى. مەخاشمۇ كۆزدىن يوقالدى.

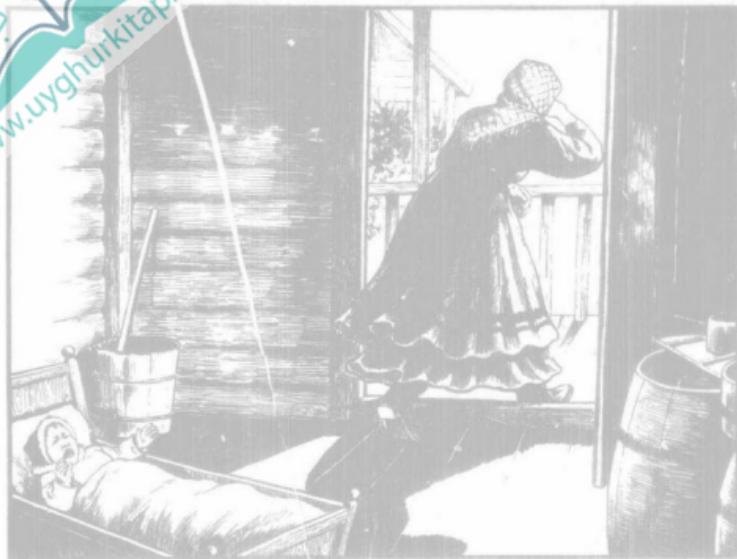

ئەسلىدە مەخاشنىڭ كۆكۈل خاپىلىقى جىق بولغاشقا ئويپ
مۇھىم ياتقى ، خوتۇنى هال سورىسا ، مۇ ڭاچىچىلاپ خوتۇنىڭمۇ
مەجلىستە زاڭلىق قىلغانلىقىنى تاپا قىلدى .

خوتۇنى: ھەممە گەپ ئۆزە گىدە، نىمىشكە يېزىلمايسەن؟

دېدى. بوجەپ سەخاشتىڭ يارىسىقا تۆز سەپكەندرەك بولدى. نەچچە كۈنلۈك خاپىلغىنى خوتۇندىن ئالماچى بولۇپ ئۇنى ئۇردى.

مۇخاش خوتۇننى ھېچقاچان ئۇرۇپ باقىقان ئىدى. ئىك
كىسى تېخى پارتسان ئۇرۇشى ۋاخىتىدىلا مۇھەببەت بافلەشپ
تۈرمۇش قۇرغان ۋە تاهازىرەمچە بىر-بىرىنگە ناھايىتى ئامراق ئىدى.
بۇ يولقى تاياق قانراقىمۇ ئۆنىڭ كوڭىلگە تەگىمىسۇن؟ مۇ بالىسىفت
مۇ قارىماي زىقلقان يېتى چىقىپ كەتى.

قۇ ئانسىنىڭكىگە باردى . . ئاىلىي بىلەن مىكارا ئەدلا
ئانسىدىن كەلگەن ئىكەن، سىڭلىسى بىر ياقتنى ۋىقلاب تۈرۈپ
بىر ياقتنى بولغان ۋەقىنى سۈزىلپ يەردى .

سىكارانىڭ تازا ئاچچىنى كەلدى. ۋاسلى مەخاشنىڭ

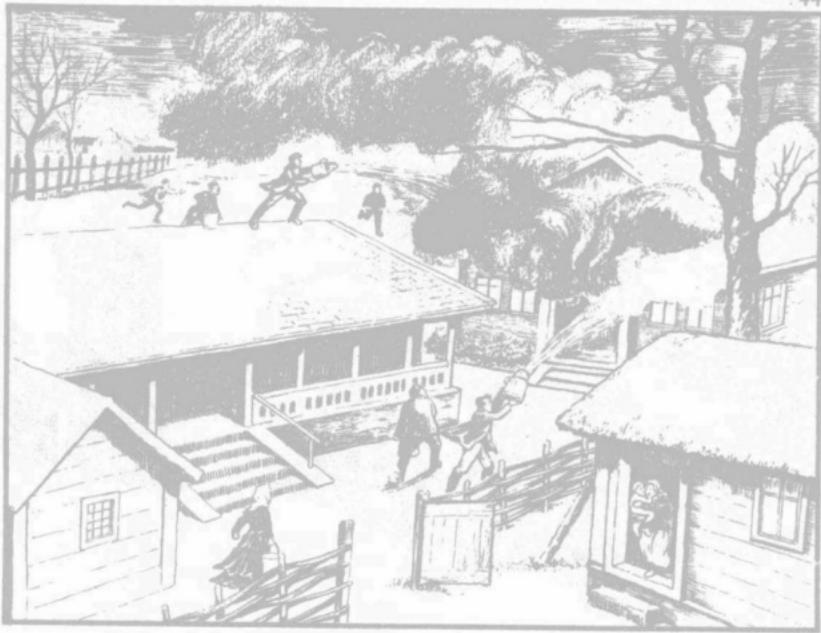
بۈگۈنكى ئەپلازىنى بىلەتى، شۇڭا سىڭلىسىقا بىر تاز تەسەللى بەردى، ئاندىن كېيىن ٹۇنى ئۆزۈقۈپ قويىدى، ئايىنلار ۋاخىدا: «كېرەك يوق، ھەممە. ئىش ئوڭشۇلۇپ كېتىدۇ، ئۇ ھەر قاتچە قىل-
غان بىلەن ئوز ئادىممىز، شۇنىڭدەك ئۇ ئاتچىمۇ بىخخۇت ئادىم
ئەممەس» — دېلى.

ۋاسلى قايتىپ كەلدى. مىكارا ٹۆخلاب قاپتو، ۋاسلى سىڭلىسى ھەقىدە كۈڭلى خاپا بولۇپ ئىچىدە: ئەمدى قانداق قىلساق بۇلار؟ مىخاش ٹۈزۈنفىچە بىخۇت بويىچە قالارمۇ؟ دەپ غەم قىلدى.

تۈيۈقىسلا تالادا يانقان ئوت كورۇنپ، دېرىزە قىزىزىپ
كەتى. ۋاسلى ئورنىدىن چاچراپ تۈرۈپ: «مىكارا! مىكارا، ئوت
كەتى!» — دەپ ۋاقىرىدى.

ئەسلىدە كلۇپقا ئوت كەتكەن ئىكەن، ئوت كېتىش بۇ كونا
كە تىسلىك ۋەچىن ئەلڭ ۋەھىشەتلىك ۋەقە ئىدى، شۇڭا ھەممە خەق،
زۇگىرەپ چىقىشتى. ئەرلەر ئەتراپسىكى ٹوگۇزىلەرگە چىقىپ ئوت
ئۈچۈرمەك بولىدى، ئەمما ئوت چىلى ٹۈلۈق يانفاشا تۈڭدىكى سۇ
بىلەن ئۈچۈرۈشكە بولمايتتى.

ئوت كېڭىشىكە باشلىدى، شۇچاغىدا بىرسى: «بۇنىمن
كەتىنىڭ ئوت ۋوجۇرۇش ڭەتونى كەلدى!» — دەپ ۋاقىرىدى.
دېگەندە كلا قاراڭقۇدا ئوت ۋوجۇرۇش ماشىنىسى قوڭقۇرغۇنىنى جا-
راڭلىتىپ كەلدى. بۇ ماشىنا خوشنا كەتىسکى بۇنىمن كولغۇزىد-
دىن ياردەمگە كەلگەن ىدى.

ماشنا توخشاش بىلەنلا ئوت ئوچۇرگۈچلەر ھەركەتكە كەلدى، نودىن سۇ ئوقىدك ئېتلىپ چىقىپ، يالقۇن ئۆستىگە چېپ چىلدى ۋە ئاخىرى ئوت ئوچۇرۇلدى.

كۈن گاستلاب بۇرۇشقا باشلىدى، ۋاسلى چەقەت شۇ
چاغىرلا خوشنا كولخوزنىڭ رەئىسى مالپۇچىنكىمۇ كەلگەنلىگىنى
كوردى. مالپۇچىج ئىس چىقۇا تاقان ئوبىگە قاراپ: «زىگىتلەر ۋەقە
ئايدىلڭ، ئوتتى بۇزۇق كىشىلەر قوبىان، ئەمما ئويىدىكى كىتابلار-
نىڭ ھەممىسى كېرىكىن چىقىتۇ» — دېلى.

مالپۇچ يەنە: «زىگتىلەر، ئاراڭلاردا قورقۇپ قالغانلارمۇ باردۇ، شۇنىڭ تۈچۈن رەئىسکە پېرىپ، ئىلىتىمىسىڭلارنى قايتۇرۇپ ئالساڭلارچۇ؟»—دېدى. زىگتىلەر بۇنىڭغا كۈلكە بىلەن جاۋاب بەردى. مىكارا: «قورقان كىشى تېخى ئىلىتىمىسىمۇ ياشىغانلىقۇ!»—دېدى.

ئىككى كولخۇز رەئىسى دەرھال ئەرتىيازلىق تېرىلغە
مۇستىدە پاراڭقا چۈشتى. مالپۇچق ۋاسلىقا: «ۈزلىۋىنىڭ ئەلا سوـ
بەتلىك ئۇرۇقلۇرىنى «لېنن يولى» كولخۇزغا كۆزدە قايىتۇرۇپ
بېرىش شەرتى بىلەن قەرزىگە بېرىدىنى ۋەددە قىلدى.

بىر كۈن ۋوتىكەندىن كېيىن، يېڭى كولخوز دەخانچىلىق سايىمانلىرىنى تۈپلىماقچى بولدى، ئەزىلار هارۇ، بوقۇسا - بوياتتۇ - رۇق، سورەم ۋە شامالىدۇر غۇچلىرىنى سايىمان ئامېرىغا ئېلىپ كېلىشتى.

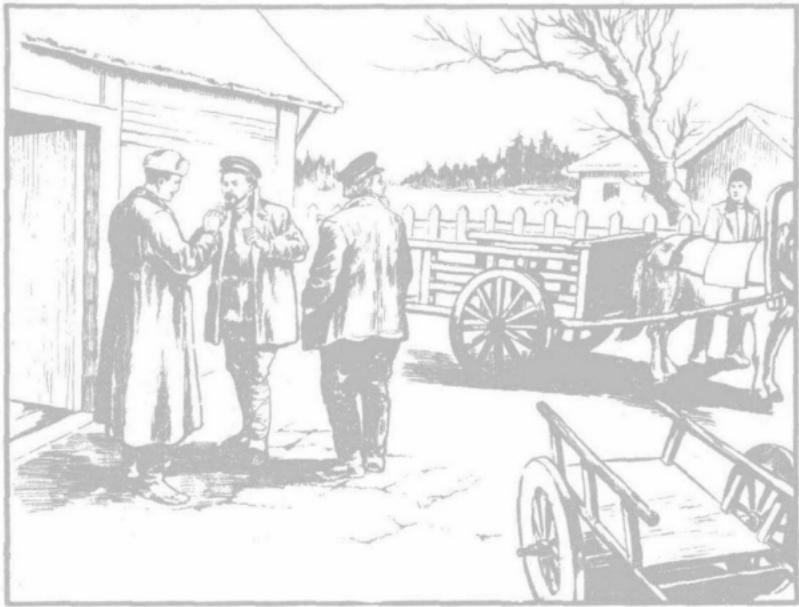
كىشىلەرنىڭ شەخسىي نەرسىسىدىن ۋاز كېچىشى قىيىن
 كەي. ياقىلى بىۋاىي بىرئىنچى بولۇپ ڭامراق كورگەن ىېستىنى
 تازا پاكىزه-ڇۈپ - تاراب كولخوزغا يىلىپ كەلدى ۋە مىكاراغا
 تاپشۇردى.

ئەقىما ئۇ سەل مېڭپىلا يەندە ئارقىغا بۇرۇلۇپ، تېتسقا بىر قارىۋېلىپ، مىكاراغا: «ئىمە دېگدىن قاۋۇل ئات، ئاران بىر تەستە قولقا چۈشۈرگەن ئىدىم، كۆزۈم پەقەن قىيمايۋاتىدۇ ..... ئەمدى، ژىگىت، بۇ گەپنى باشقىا ھېچكىمىگە دېسگىن» — دېدى.

ئۇانمۇ پىوسم ئومۇر شىلەپ تاپقان يېڭى جۈمبىا، دوغۇ، بوجا
قاتارلىق نەرسلىرىنى كۆتۈرۈپ كەلدى . بىققىت ھارۋا بىلەن بىر
ياخشى ئاتلا كاملىق قىلاتتى، ئۇنى چېلىشقا قۇرۇبىي يەتمىگەن ئىدى.

هایال بولماي، ئۇاننىڭ نەرسىلىرى بىلەن قوشۇلغان
بىر ئاتلىق ھارۋا چقىپ كەلدى. ئۇ، ئادەمنى زوقلاندۇراتى،
ئەمما نىمە ئۈچۈندۇ ئۇاننىڭ قولى تىشىپ كەتى، ئۇ ھازەلدىن
تاماڭا چەكمەتى، ھازىر بولسا ۋاسلىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «مۇكام،
تاماڭىنى بىر شوراشقا بەرسە گچۇ!» — دېدى.

ئۇ، ھددەپ چىكىۋەدى، كالپۇكلىرى بىمەوش بولۇپ قالدى، كوزى ياشاڭقىراب كەتى، ئاخىرى ياش ئاقتى. ۋاسىلى ئۇنىڭ كوكىدىكىنى بىلەتى، دەرۋەقە، ئۇ يىوم ئۆمرىنده بىز وەر ئاتقا ئىنگە بولالىغان ئىدى، ئەمدى بولسا كولخۇزدا كوردى.

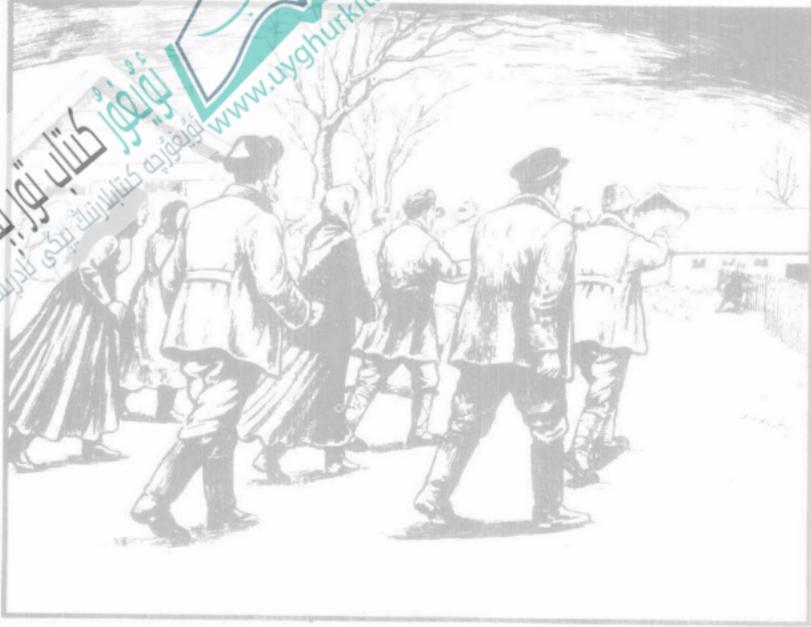
يەنە شۇ كۇنى پۇقۇن كەتكە: ترادرىنانىڭ ئويىدىكى بېيد—
قەمبەرنىڭ ھەيكلەرنىن نۇرچىقىپ ئەرۋاھلار ۈغلىپتۇمىش، دې—
گەن پىتنە تارىدى. ۋاسىلىمۇ توپۇقسىزدىن بىر پارچە خەت تاپ—
شۇرۇۋالدى. خەتتە: «ۋاسىلى ئىشلۇوا! ئوبىان ئىشلۇوا!»، رسى—
قىڭ تۇڭدەشكە ئاز قالدى» — دېلىگەن.

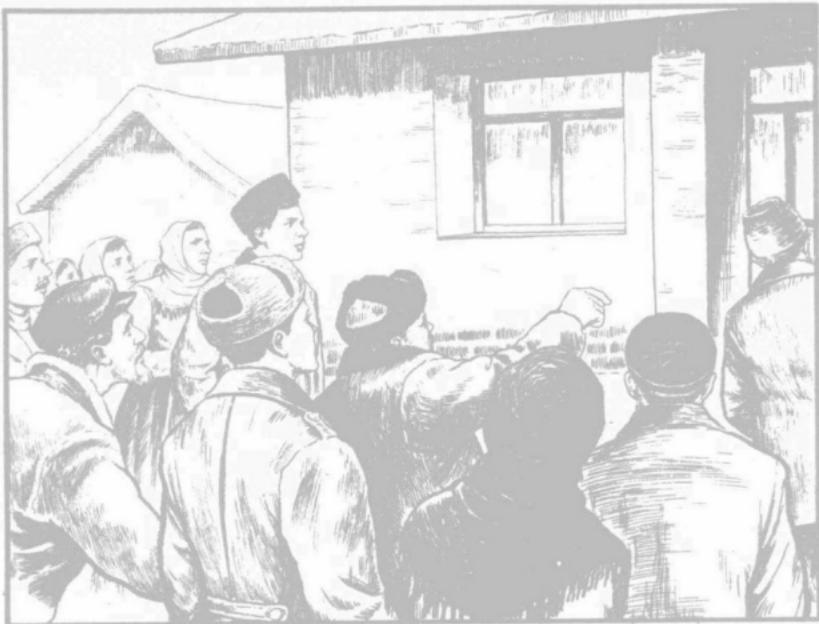

شۇنداقىمۇ، كىشىلەر كوللۇز قۇرۇش ۋىرادىسىدىن قاتا -
مىدى. باشقۇرۇش ھەشىتى مەجلىس ئېچىپ: دەرھال ئامبار،
ئائىخانا، كالا ئىقلili ياساشنى، گۈزۈن ۋوتىدىي پۇتۇن كەتنى ۋولكە
يەرگە كوچۇرۇشنى قارار قىلدى.

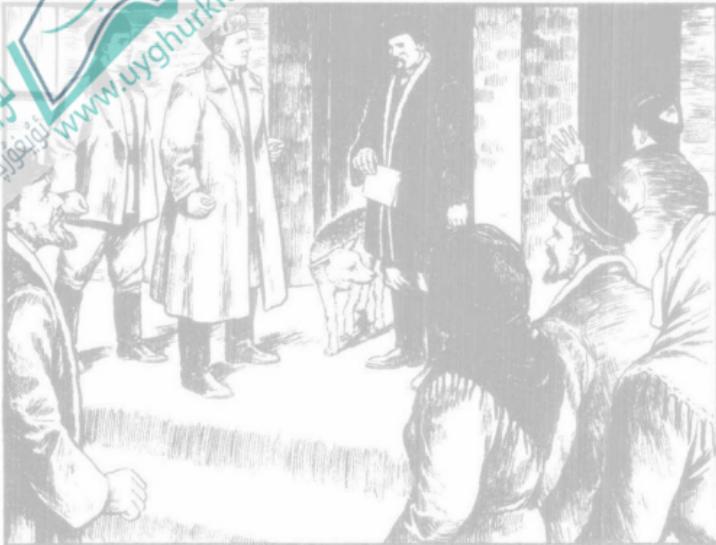

مەجلىستە ۋاسلى : ئارقە پۈمىشىنىك بوبلوکىنىڭ ۇيىنى
مۇسادىرە قىلپ، كولخۇزغا ئەڭ چوڭ ئامبار ياسايمىز، دەپ گېـ
لان قىلدى.

زاپولۇچلۇقلارنىڭ ھەممىسى دېنگىدەك ئۇتىمۇشته بوبلوکقا
زىللەقچى بولغان، ۋاسىلەمۇ يەتى يېشىدىن تارتىپلا مۇنىڭغا ياللى
ئىپ ئىشلىگەن ئىدى. ھازىر كۆپچىلىك بۇ قىرى تۈلكىنىڭ ئەپ
تىنى بىر كورمه كچى بولدى.

بوبۇڭ چىقىتى، ئارقىسىدا يېرلا لاما ئىشتمۇ بارىدۇ. ئۇ
چاندۇر مىغان بولۇپ: «بىلداش رەس، نىمە بويروغۇنگىز بار؟»—
دەپ سوردى. ۋاسلى ئۇنگىغا مۇسادرە قىلىش بويروغۇنى
كۈرسەتتى، قىرى تۈلکە: «ياخشى گەپ، سىلەر ھو كۆمەتلەر، ۋېنى
ھەزەھەت!»—دېلى.

بوبلوکىنىڭ قىرى كەمپىرى بىلەن ئىككى قىزى ۋۇگەپ
چىقىتى. كەمپىر خۇداغا نالە قىلىپ: «ۋاي ۋوغۇللىۋۇم، ئاڭلىقانسى
لەر، كورگەنسىلەر؟» — دەپ ۋاقىرىدى. مىكارا ئارقىدىنلا: «ۋاي
ھددە، ۋوغۇللىرى خېلى ۋېراقتا، ئاڭلىيالمايدۇ، ۋاقىراشلىرى بى
كىار». — دېدى.

ئالدى بىلەن ئامبارنى بۇزۇپ، اغش وە ياغاچلاونى باشقان
تەرەپكە يوتىكىپ باشقىدىن ئامبار ياساشماقچى بولدى. مىكارا ئەم-
لى ئامبار تەرەپكە مېڭىشىقا كەپىر ئىككى قولى بىلەن ئىشىكىنى
توسۇۋېلىپ زەردى بىلەن «: مالى نېرى، چولاق شەيتان، يەنە بىز
قۇلۇڭدىننمۇ ۋايىلغىڭ بارمۇ، كەت ئىراق!» — دەپ تىللەدى.

منكارا ئاچقىسىدا تاترىپ كەتتى، ئۈچىشنى غېچىرلىپ:
 «يولنى بۇشان، مەن ساڭا ياخشىلەقچەگەپ قىلىۋاتىمەن، ھەددىگەرن
 ئاشما» — دېرى.

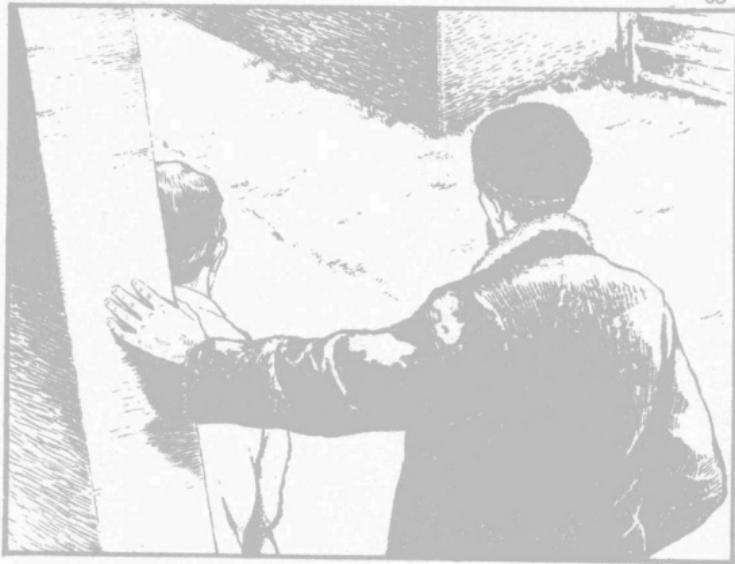
ۋاسلىي ٿۆكىسىنىڭ سوقۇشۇپ قىلىشىدىن غەم يەپ،
دەرەل ٿۆنلەت قولنى تۈتۈۋالدى، وە: «مكارا، ٹالدىرىما، چاتاق
چىقارمايلى، ٿۇلارنى ماڭا قويۇپ يەر» — دېدى.

قىرى ئەزا گوفۇلۇچ كەمپىرنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «ھەي، سەن تو لا ساراڭلىق قىلما، مۇنداق قىلىمۇ ھەممە نەزەڭى ساق لاب قالالمايسەن، تېزراق ئاچقۇچنى بەرگىن!» — دېدى. قىرى كەمپىرنىڭ قولى بوشۇشۇپ، ئاچقۇچ يەرگە بىشۇپ كەتتى.

ئىشىك ئېچىلىشى بىلەن ھەممە قۇپۇر لاشىپ كردى - ۵۵
ئامبارنى بۈزۈشقا كۈنىشتى. بۇ ئامبارنى كۆنسلامار يۇمىششىككە يا-
ساپ بەرگەن ئىدى، ۋاسلىنىڭ دادسىمۇ شۇلارنىڭ بىرى ئىدى،
ئامبار زاپولۇچ كەتى بويىسچە ئەڭ چوڭ ئامبار ئىدى، ھازىر تو-
كۈنىنىڭ قولغا ٹوتى.

بوبلۇك بىلەن سېبىك تۈن چىقىاي قاراپ تۇردى، تۇلار
ئەمدى ھېجىيىپ يالغان كۆلمىس بولدى. تۇلار بىلكى بىرەر دۇشـ
مە ئىلىك بلانىنى قۇرۇۋاتىدىنقاندۇ. قېرىي كەمپىر ۋوغلىنى ئاكلاشقا
چاقىرغان ئىلپىغۇ، ھېلىقى ئەكسىلىئىنقاپچى ھازىرمۇ تۇرماندىدۇ.

ئەمدى مىخاشقا كېلە يلى، ئۇ كولخۇز قۇرۇلغان مەجلىستىن
بېرى كۆڭلى پىسىرەمجان بولۇپ ژۇردى، خوتۇنىنى ئۇرغاندىن
بۇيان ئۇ ھېچىيەرگە چىقىمىدى، ھەتتا قەينى ئانىسىلىنىمۇ ھەراقلاش-
تى، پەقت ئۆزى يالقۇز ئويىدە ئىچى پۇشۇپ ئولتۇردى.

شۇ چاغدا گوبىكا ئاستا كۈنىپ كەلدى. ئۇ بىر ئىشنى
 كۆزلەپ كەلگەن ئىدى، ئۇ كىوشى بلە نلا مىخاشنىڭ ئوي تۇتۇش
 بىكىسىنى ماختاپ كەتتى: «بارىكاللا، سېنىڭ ئويۇڭ نىمە
 دېگەن كاتتا، هەممە نەرسە جاي - جايىدا، سەن راستىلا نەمۇ-
 نىچى»—دەپ كېلىپ، مىخاشنىڭ بايلقىنىمۇ تەرىپلەپ بەردى.

مەشاش تۇنىڭ قانداق ئادەملىگىنى بىلسىمۇ، نەزەرдە تۈتىلىدى، لېكىن گوبىكا مەشاشنىڭ مۇ же زىنسىڭ يوشلىقىدىن پايدىرىلىنىپ، تۇنىڭغا ياقىدىغان سوزلەرنى قىلدى، ئاخىرى مەشاش تۇنىڭ سوزىنسىڭ يۇمىشاقلەفسىنى ھىس قىلىپ، پاراڭقا چۈشۈپ كەتتى.

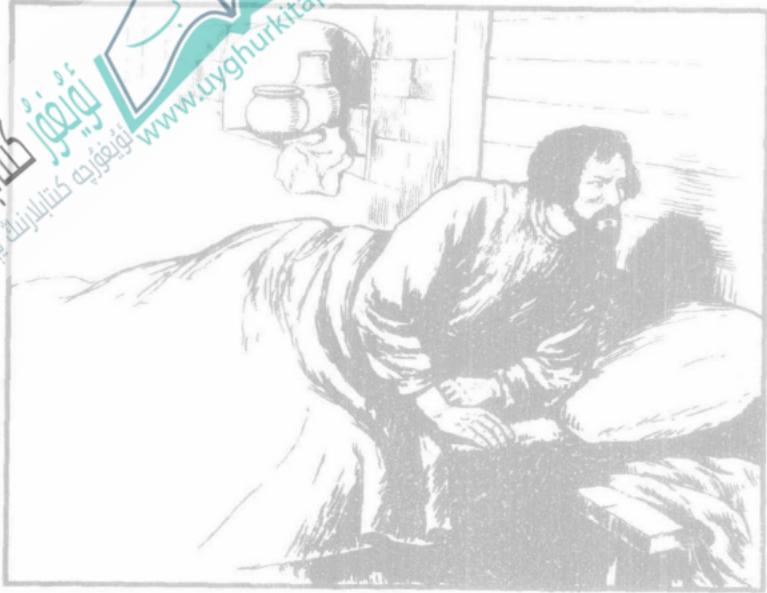
کېيىنرەك مسخاش گوبىكىنىڭ كېلىپ ياغاچىلىق قىلىپ
پېرىشىگە ماقۇل بولدى ۋە بىر ساندۇق بويروۇتى. گوبىكا دەرھال
ئۈزىنىڭ سايمان سېلىنغان تاغىرىنى كۆتۈرۈپ كەلدى.

ئەرتىسى مەخاشنىڭ خوتۇنى يەندە ئانسىنىڭكىگە ڙېغلاپ
كېلىپ: «بىزگە ئۇنىڭ لازىمى يوقى، بىزگە ئۇنداق چوڭ سان
دۇقىڭىمۇ كېرىگى يوقى، ئەمما مەخاش شۇنىڭقىلا ئىشنىپ ھۇ—
رۇيدۇ—دېدى. ئانسى ئۇنىڭقا پەقت: مەخاش بىلەن مەسىلەت
لىشىپ ئىش كورۇشنى جىكلىدى.

کېچىسى خوتۇنى مەخاشقا پىچىرلاب: «سەن ئۇنى بىلەمەي
سەن ئەمەس، ئۇنىڭ بىزگە قىلچە پايدىسى يوق، ڭامىننىم، ئۇ—
نىڭ بىلەن باردى— كەلدى قىلما، ئۇ بۇ يەردەن كەتسۈن»— دېلى.

مەخاشىنىڭ خوتۇنى ناھايىتى ئاستا سوزلۈگەن بولسىمۇ،
لېكىن يان ئويىدە يانقان گوبىكا ئاڭلىۋالدى. بۇ شەيتان ئۆنسىڭ
بۇگۈن ئانسىنىڭكىگە بېرىپ كەلگە نىلىگىتى بىلدەتى، شۇڭاڭۇ يالقاف
مدىن خورەك تارناقان بولۇپ، بولقان گەپىنى بىرىشىمۇ چالا قويمىي
ئاڭلىۋالدى.

ئەرتىسى سەھىر دە گوبىكا ياغاج رەندىلە ئېتىپ مىخاشقا:
 خوتۇن خەق نىملا دېگەن بىلەن يەنەشۈ خوتۇن خەق، بۇرادەر،
 سېنىڭ خوتۇنۇڭ پەقەت ئانىسى بىلەن ئاكىسىنىڭلا گېيىگە كىرد—
 دىكەن، سېنى بولسا كۆزگە ئىلمائىدىكەن.....» — دېدى.

مخاش ئىسىنى پۇتۇنلەي يوقۇتۇپ قويىدى، شۇكۇنى
كەچتە ئۇ خوتۇنغا ئانسىنىڭكىگە بارماسلقىنى جىكىلىدى. خوتۇنى
تۇنساىي: «سەن ياكى گوبىكىنىڭ سوزىنى ئاڭلا، ياكى مېنىڭ—
كىنى، ئىككىمىزنىڭ بىرسىنى قاللا، ئۇنىڭ قانچىلىك گىزىتىقۇ
ئىكەنلىگىنى تېخىچە بىلەمەسەن؟» — دېرى.

مەخاش كېچىچە خاپا بولدى. ۋانيا ئۇنىڭ بىلەن قانچە
قاڭاللاشىسىمۇ كارى بولمىدى. ئەرتىسى گوبىكا مىخلاپ بولغان
ساندۇقنى كورسۇتۇشكە ئىلىپ كىردى، مەخاش قولىنى مىدىرىلے
تىپلا قويىدى، ئەمما تولىمۇ خوش بولۇپ كەتمىدى.

مانا ئەمدى مىخاش ئىشنىڭ ئانچە ئاددىي ئەمە سلىكىنى بىلدى
ۋە بارغافچە ھۇشىyar بولدى، ئەمما تۈقلۈچە چاندۇرمىدى. تو
گوبىكىنى مەس قىلىپ قويۇپ تېخىمۇ كۆپرەك پاراڭقا سالماقچى
بولدى.

دېگەندە كلا گوسكا يەنە ئورخۇن سوزلەرنى قىلدى. تۇ:
 بەزىلەر ھەرگىز تۇخلالپ ياتقىنى يوق، ھازىرچە تۇلارنىڭ ئا-
 دىمى ئاز، پات - ئارىنىڭ ئىچىدە كۆپۈپ كېتىدۇ، دېدى.
 يەنە: لۇمۇشا ئىسىملەك بىر كىشى بۇ يەرگە تەينلىنىپ كەلدى،
 كىم شۇنىڭغا ئەرگەشىز زىيان قارىمايدۇ، دېدى.

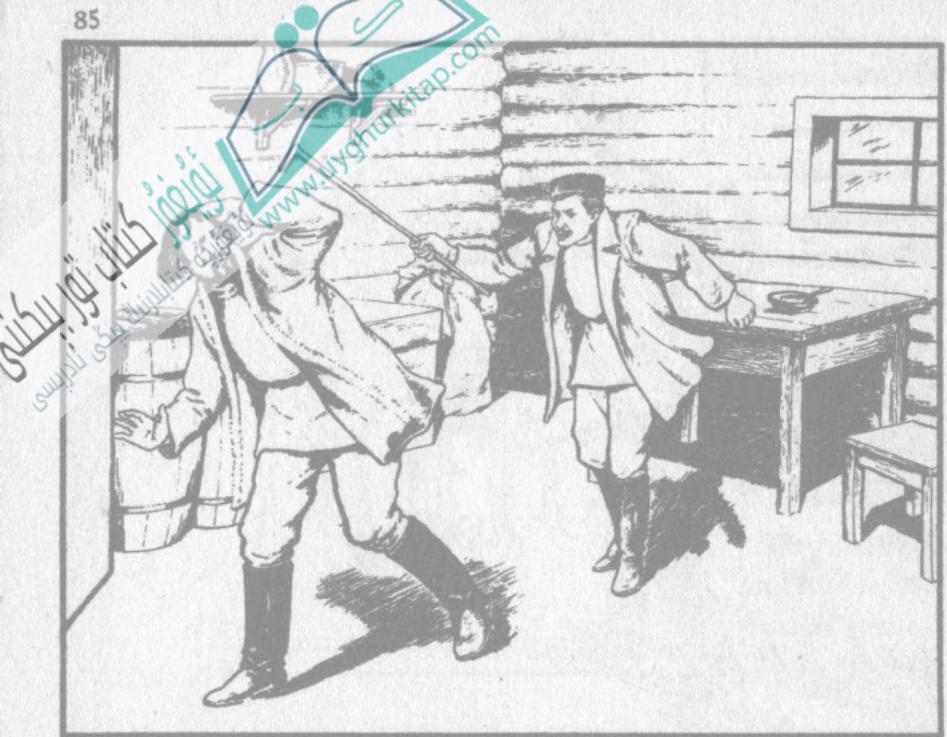
کېيىنرەك گوبىكا مەس بولۇپ قالدى، ئۇ يەنە ئەكسىز
شىقلاپچى نوشىك بىلەن بوبلىكلارنى ئېغىزغا ئالدى - ده، غەرق
مەس بولۇپ بوشۇشۇپ كەتتى.

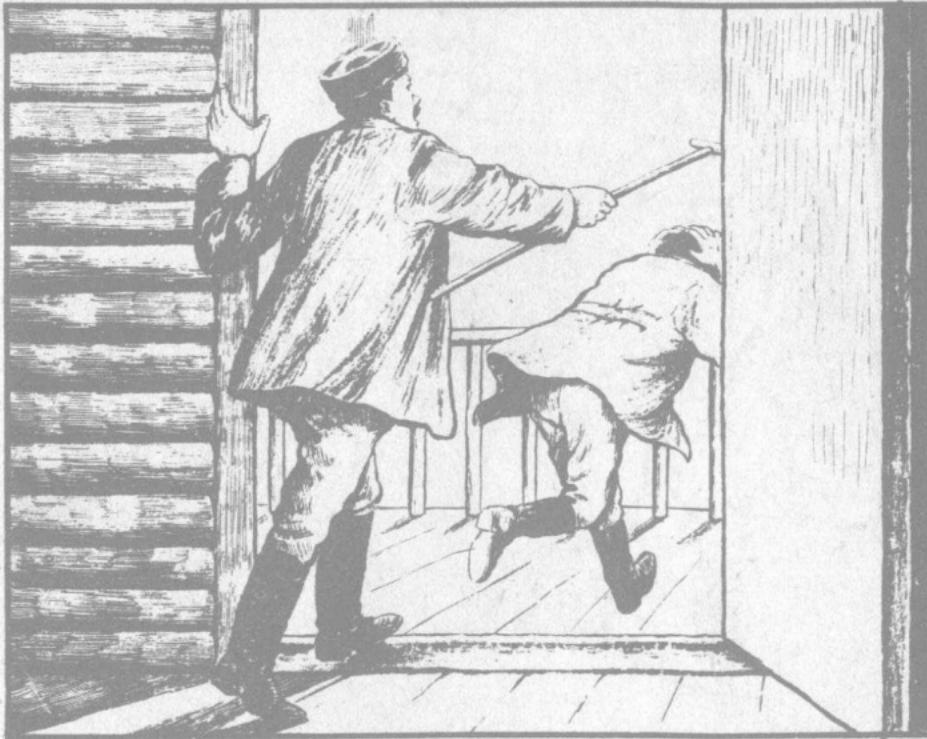
كېچىسى مىخاش يەقەت ئۇخلىيالىدى. ئۇ توتكەن ئىش لارنى بىر قۇر يادىقا كەلتىردى وە ئۇزىنىڭ ئەكسىلىنىقلابىچ لارنىڭ دامىقا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئۇيىلاپ ئەمچەپلەندى ھەم ئا زايپلاندى. وەتكەن يولىدا قان توتكەن بىر پارتىزانىڭ هازىز ېىگىۋانقان يولى قانداق يول؟ ئۇ ئىشنىڭ خەقىرلەكلىگىنى سەز دى وە ھەممە وەقەنى دەرھال ۋاسىلىقا ئىتىشنى قرار قىلدى.

ئەتىگە ئاره مەخاش گوبىكىدىن تېخىمۇ كۆپرەك گەپ ئې
لىش ئۈچۈن: «ماڭا يول كورسەتسە گچۈ، قانداق قىلىشىم كې
ۋەك؟» — دېدى. گوبىكا: «سەن بېرىپ ھېلىقىدەك هوشىنى بىلەلمى
مەن ڇىگىتلەرنىڭ قوخۇلىسىنى ئېلىپ قويۇشۇڭ كېرەك» — دېدى.

ميخاش چداب قۇرالىدى. ئۇ: «بۇ گەپچە، مەن گرا-
نات بىلەن قېيىنىڭاغام ۋاسلىنى ئولتۇرۇشوم لازىمكەندە؟» — دەپلا
تومۇر ھاسسى بىلەن ئۇنىڭ باش - كۆزىگە ئۇردى.

گوبسکا تەمیرەپ قالدى. ئۇنىڭ بېشقا ۋە ئارقىسىغا بىر نەچچە هاسسا ئۇرۇلغاڭدىن كېىن ئۇ بېشنى چىڭ تۇتقان بىتى ئىشىكتىن ئېتلىپ چىقتى. مىخاش ئارقىدىن: «ساڭا 24 سائەت سۈرۈك بېرىمەن، شۇ ۋاخىتىنىڭ ئىچىدە زاپولوچىن يوقال!» — دەپ ۋاقىرىدى.

گویسکا قاچقاڭدىن كېيىن مەشاش چۈڭۈر ئۇيلوئۇپ كور-

دى. ئۇ ئەمدى بىلدىكى، پەقەت ئەشۇنداق بۇزۇقلارلا ئۆزىنىڭ

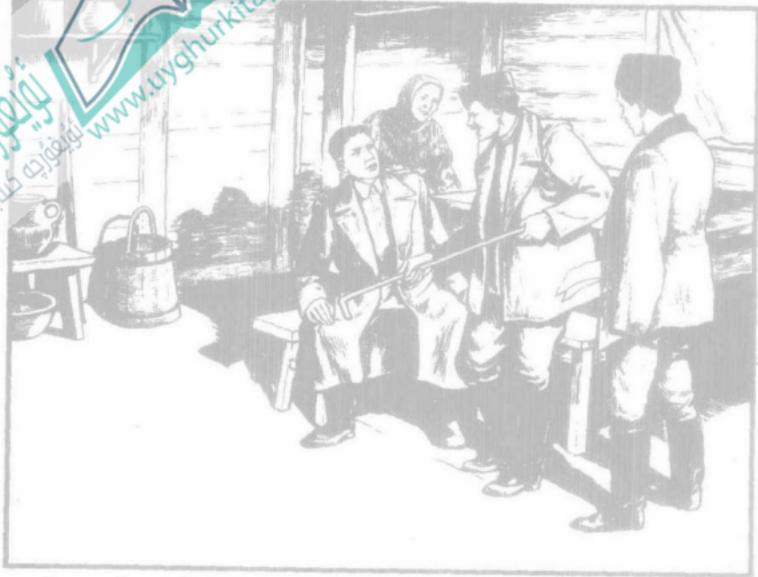
كولخۇزغا كوشىنى خالمايدىكەن. ئۇ شەرەگە ئولتۇرۇپ، قەلەم-

نى قولغا ئالدى - دە، كولخۇزغا كوشىنى تەلەپ قىلىپ ئىلىتىمىس

يازدى.

ناشتىدىن كېيىن تۈرىقىسىزلا مىخاش قىينى ئانسىنىڭ
ئۇيىگە كىرىپ كەلدى. ئۇ بىرئاز ئىچىۋالغان بولۇپ خوشكەيىپ
ئىدى، ئۇ ئىشىكتىن كىرىپلا قىينى ئانسى، ۋاسلى ۋە مىكارا
بىلەن سالاملىشىپ، ئاىدىن ئىلىتىماسىنى چقارادى.

مەخاش : « سىلەر مېنى بېرىدىن ڭاپىرىلىشقا كۆزى قىىمايدۇ
دەپ ئوبىلۇدۇڭلارمۇ ؟ قاتاردىن قالقىچە خاتادىن قال دەپتىكەن .
كۆپتنىن گاپىرىلىسام يەردىن نىمە پايدا تېگەتى ؟ مەن بۇگۇن گوبس
كىنىڭ جاجىسىنى بەردىم » — دېدى ۋە بولغان ۋەقەنى باشىمن - ئا -
ياق سوزلەپ بەردى .

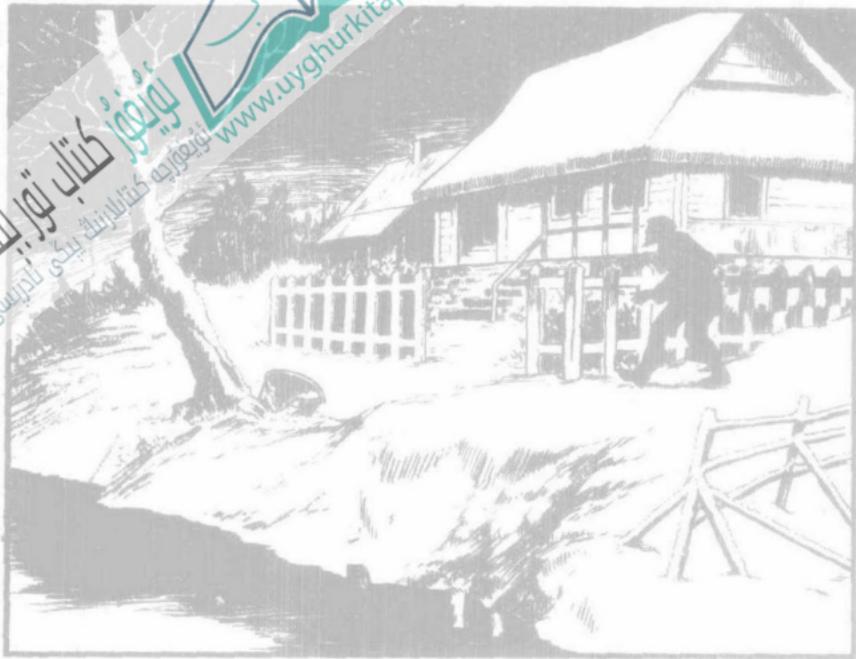
سەل تۇرۇپ ۋانىامۇ كەلدى. ئۇ ۋانسى بىلەن سوپۇشۇپ
بولۇپ، گېرغا قاراپ كۆزىگە ياش ئالدى وە گېرغا: «بىز ئىكىمىز
ئىمە دېگەن بىخۇت، ھېمىشە!»—دېلى. مەخاش بېشنى توۋەن
قىلىپ: «بۈلدى قىل، يېتەرلىك، يېتەرلىك!»—دېلى.

يېرىم كېچىدە ئۇبىلۇمىغان يەردەن گۈڭەنجىۋىنىڭ كادىزى
قلاپىپ شويۇ كەلدى. تۇ ئەھۋالى بىلمەكچى بولدى. گويمىكا
ئەسىلەدە كونا ساقچى بولۇپ، باي دىخانىنىڭ ئوغلىكەن، تۇ كو-
تۇرۇپ (زۇرگەن گۇۋاتامە يالغاندىن ياسالغان ئىكەن، بۇ ئەھۋاللار
پەقەت يېقىندىلا ئېنىقلانا).

ئەمما گوبىكا قېچىپ كېتىپتو. شويۇ مىخاشقا: «ئەگىر دە
مەن سېنىڭ بىلەن پارتىزان ئەترىتىدە بىلە بولمىغان ۋە مۇ—
جەزىگىنى بىلمىگەن بولسام بويىنۇڭنى تۈزۈپ تاشلىغان بولاتىم، نـ
مىشكە ۋاسلىغا دەپ قويىمايسەن، گوبىكىنى بىرەر كۈن بولسىمۇ قاچوـ
رۇۋەتمەي تۇرساڭ بولماسىدى، مانا ئەمدى.....— دەپ رەنجىدى.

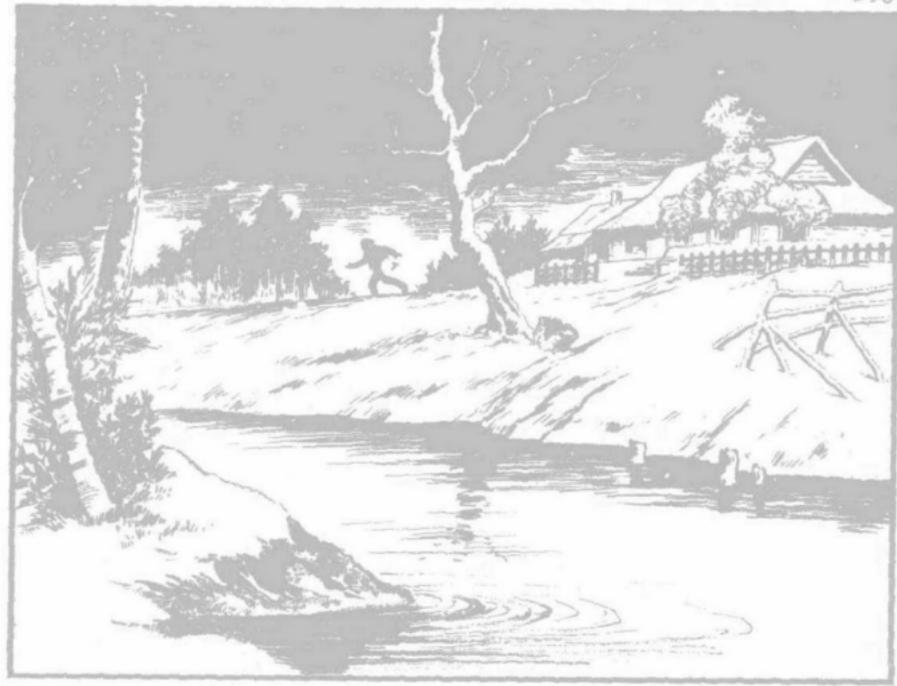
ئىش تېخى تۇڭىمىدى. شۇكىچىسىلا تاڭ گاتارغا يېقىن،
بىر سىرلىق ئادەمنىڭ فارسى بىر دەسىپ - ئىككى دەسىپ زا-
پۇلوج كەتسىگە كىردى. ئۇ باشقۇ ھېچىرگە بارماي توب - توغرى
مەخاشنىڭ ئويسىگە ۋۇگرەپ كەلدى، ئۇ - گوبسقا ئىدى.

ئويىدە چىراق يۈنۈق بولۇپ سىخاش ئۇخلاۋاتىسى، ۋانىا
قىزىنى ئىمىزۈش ئۇچۇن كارۋاتىسىن چۈشكەن ئىدى. ئۇ: گېرمىم بىلەن
ياخشى بولۇپ قالدىم، دەپ ئويلاپ ناھايىتى خوشال بولدى ۋە كولخۇزغا
كىرىپ كۆپچىلىك بىلەن بىلە بولۇدغا نىلغىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى.

گۆسکا ئوينىڭ تىچىگە تولۇق بىر قارىۋېلىپ، چىرايدىن
ۋەھىشت ياخىدۇرۇپ، چىشنى غىچىرىلىتىپ قولىنى كوقىرىدى ۋە
قولىدىكى گراناتنى دېرىزىگە ئاتى. گرانات «جاراڭ - جۇرۇڭ»
قىلىپ ئەينەكىنى چىقىپ ئويگە تۈچقاندەك كىرىپ كەتتى.

گرائات پارتلاش بىلەن قۇلاقنى يارغىدەك ئاۋازچىقىپ
ۋال-ۋۇل ئۇتلار چاقناب كەتى. ئۇينىڭ ئىچى ئىسقا توشۇپ
كەتى، شۇنىڭ بىلەن قانلىق ۋەقە تۈغۈلدى.

پار تىلىغان ئاواز كەتسىڭ گۈزە تېچىسىگە ئاڭلاندى.

ئۇنىڭ مىلىتىفى يولىمىقاشقا دەرھال ۋاسىلىنىڭ ئويسىگە ڑۈگرەپ

كېلىپ: «يولداش رەئىس! يولداش رەئىس! چاتاق چىقىتى!» —

دەپ ۋاقىراپ ئىشكىنى قاقيقى.

ۋاسلى، مىكارا ۋە گۈزە تېچى بىر تاپانچا بىلەن ئوستەڭ تەرمىپكە ڙۇگۇددى. قورقۇنچىلىق شۇبەه ئۇلارنىڭ ڙۇرۇگىدىن ئورۇن ئالدى.

ئالدى بىلەن مىكارا ئۆستەك ياقىسىغا كېلىپ : «سەخان ! » —
 دەپ ۋاقىرىنى ، ئەمما جاۋاب كەلمىدى ، سەخاش بولسا ئۆشكىڭىزى
 درىلا ياتاتتى . ئۇ يالاڭ كېيىمى بىلەن ئۆستەگىنى كېچىپ ئوتگەن
 وە يارىلا نفان بولقاشقا ۋاقىراشقا دەرمانى قالمىغان ئىدى .

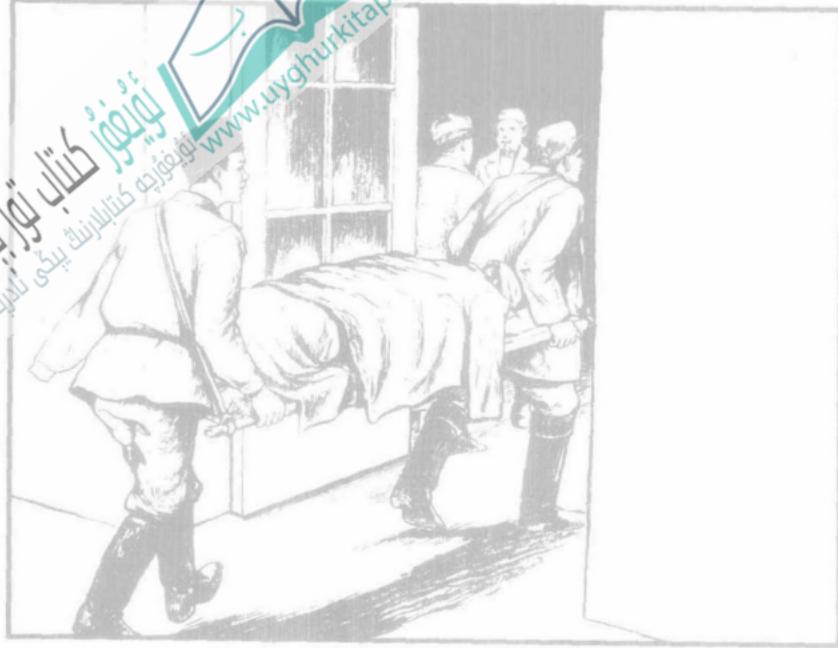
میکارا ئۇنى كورۇپ : «مخاش، مەشا ياخشى دوستوم!» —
دەپ ۋاقىراپلا ئۇنىڭغا قاراپ ڙۈگەردى.

كەتسىكىلەرمۇ قالماي، كەلدى. ئىلاار ئوستەگىدىن ئوتتۇپ
 ٹويىگە ڑۈگۈرۈشۈپ كىرىدى. دۇشمن قاچقان، ۋائىيا قانقا مىلىسىپ
 ياتقان، قىزى بولسا شىرهنىڭ يۈچكىگە ڦىقلىپ ئولۇپ قالغان ئىكەن.

ۋاسلى بىك ئېچىندى. تۇ ۋانىانىڭ قولنى تۇتۇپ
ئۇنىڭ تۈركىلگىنى بىلدى، ئۇنىڭ تومۇرى سوقۇپ تۇراتى.

مسكارا جۇۋىسىنى ۋانىغا يوگەپ قويىدى ۋە ئۇنى يەنە
بىر ياش بىلەن دوختۇرغا كوتۇرۇپ ماڭدى. مەخاشمۇ ئالىقاچان
دوختۇرخاندا ئىدى.

ۋاسلى دوختۇرغا تىكىلىپ تۇرۇپ: «سىزدىن سورايدىقىنىم،
مۇ..... ساقىيالارمۇ قانداق؟»—دېلى. دوختۇر جىددىي قىياپەتتە:
«جەزمەن ساقىيدۇ، بۇرادەر، مەن ۋانىانى ھەرگىز ٹۈلەرغا بەرمەتى
مەن، ئەمما سىزدىن سەۋىرچان بولۇشنى تەلەپ قىلدىم»—دېلى.

وَاسِلَى وَانِيَانِكْ يِينَطْرَا ٹُولَتُورُوپْ، گُونِكْ نَهِيَسْتَهْ مَدَرْ
رَاواْتَقَانْ كَوكَسْكَهْ قَارَابْ، ٹَهْكْ نَوْمُوسْسِيزْ بُولَاْكْچِيْ، قَاتِلْ گِيزْهَنْ
دِيلَهَرْكَهْ بُولَفَانْ چَهْ كَسِيزْ نَهِيرْتَسْنِي تَچِيجَهْ سَقَدْ وُرَالْمَدَىْ.

چۈيۈي شۇجى ۋانيا بىلەن مىخاشنى يوخلاپ كەلدى.
ئاسلى ئۇنى كورۇپلا: «يولداش شۇجى، ماڭا ئونبەش ڇىگىتنى
قوشۇپ بېرىڭ، مەن بىر ئايچە ڙۇرۇپ ئۇلارنى تۇتماي قويمىمايمەن»
—دەپ تەلەپ قىلدى.

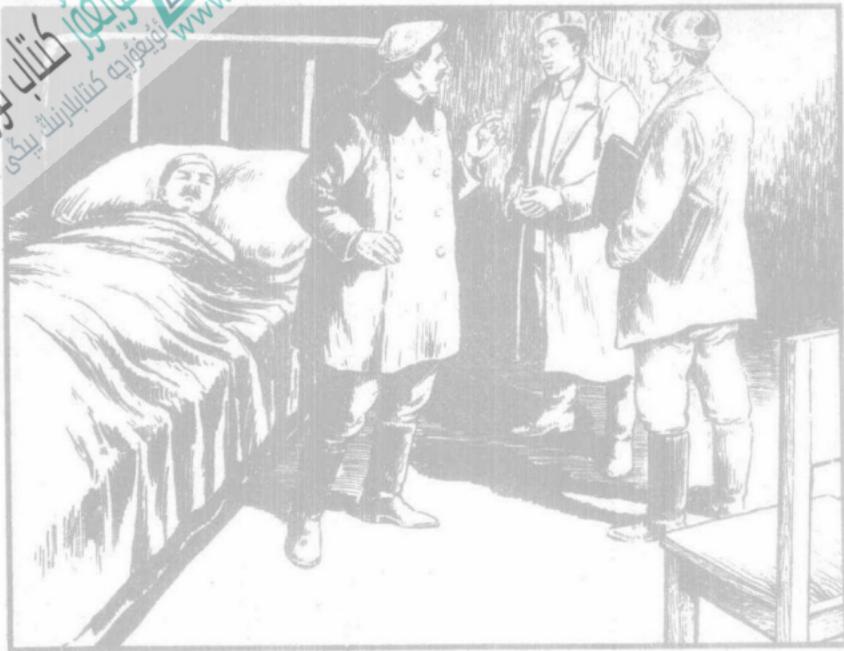

شۇجى ۋا سىلىغا تەسەللى بېرىپ، مۇنداق قىلىشنىڭ ھا-

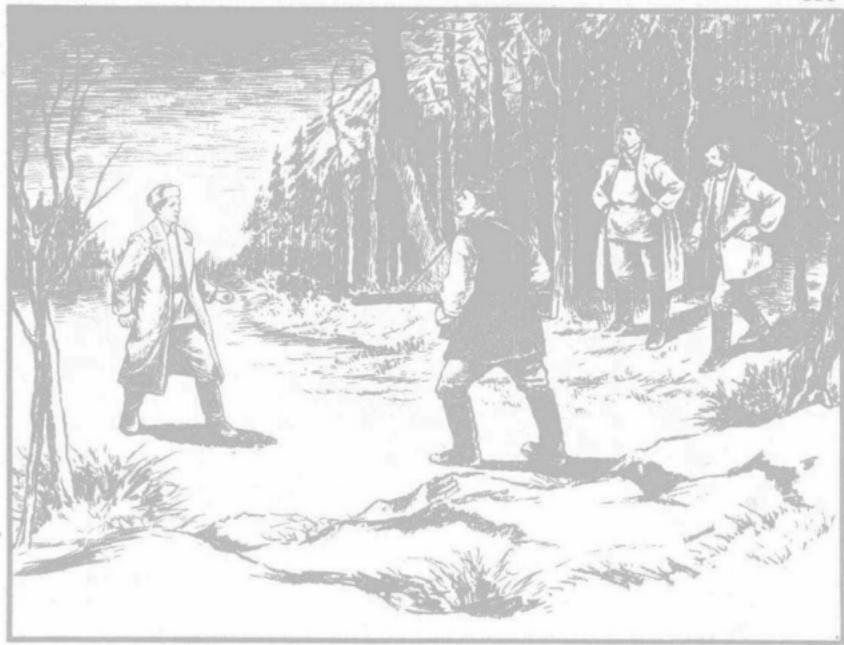
جەتسىزلىكىنى، ھەممە ئىش جايىدا ئىكەنلىكىنى، ھېلىراق ئولكىگە¹
تېلېفون بەرگەنلىكىنى، ئەرتە ئەتسىگەندە بىر تاشقى كېسەلەر دوخ
تۈرىنىڭ ئائىپروپلان بىلەن كېلىپ ۋانىياني ئۇپىرا تىسىيە قىلىپ، گر-1
نات پارچىسىنى ئېلىپ تاشلايدىغانلىقىنى ئىستى .

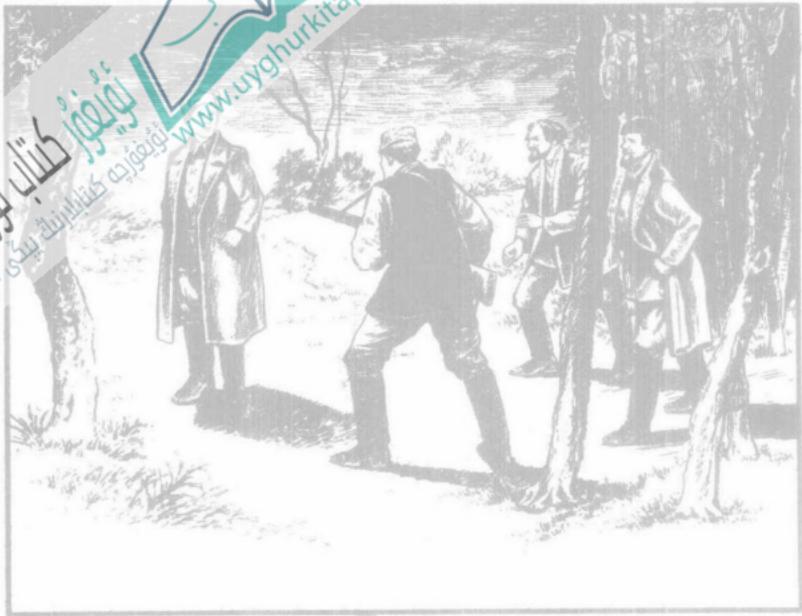
شۇچى مىخاشنى كورگىلى كەلدى. ئۇنىڭ يارىسى چېقىر بولمىسى، لېكىن هوشىدىن كەتكەن ئىدى، ئۇ جو يىلۇپ ياتا تى. شۇچى ئاستا گەپ قىلىپ: «ۋاي بۇرادەر، ئوزەڭىنىڭ كاڭلۇغىدىن مۇشۇ بالانى تېپسۈالدى!»—دېدى.

شۇجى ۋاسىلقا قاراپ: «ئاغىنە، سەن تۈلارغا تۈرۈش گېـ
لان قىلماچى ئىكەنسەندە، بۇ ھاجىتسىز، گۈڭىنچۈيىنىڭ ئادەمـ
لىرىمۇ تۈلارنىڭ جاچىسىنى بىرەلەيدۇ، سىلەر تۈلارغا ياردەم قىلىـ
لار»—دېدى.

ۋاسلىي دوختۇرخانىدىن كېلۈۋاتانى. تۇيۇقسىزلا كىچىك ئورماندىن ئۆچ كىشى چىقىتى. بىرى بوبالۇكنىڭ ئوغلى، بىرى گو- بىكا، يەنە بىرى يات كىشى ئىدى. كىچىك بوبالۇك: «ھەي، توختا! ۋاسلىي، قولۇڭنى كوتەر!»—دەپ زاقورىدى.

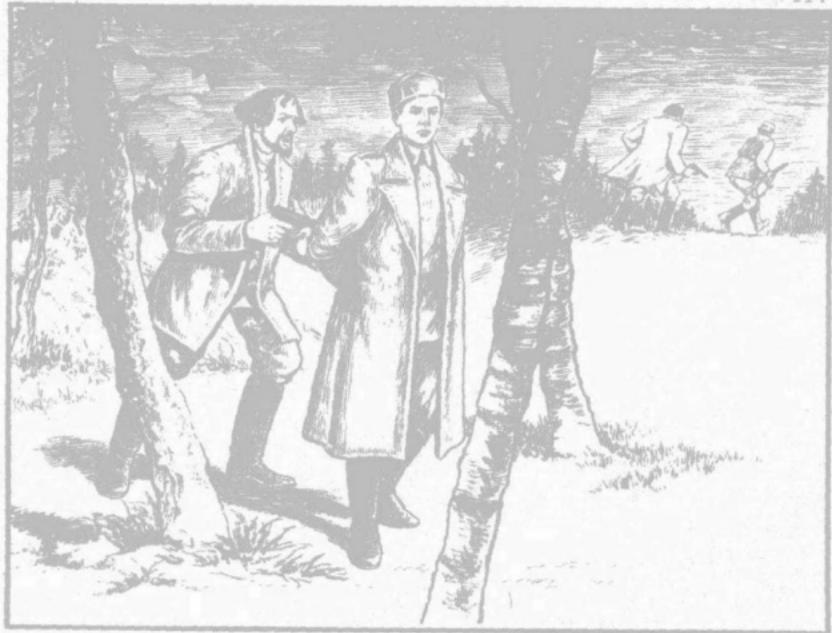
كىچىك بوبلۇك ئاۋاتومانىنى ۋاسىلەفا تەڭلەپ: «ھەي، 13: سلى، مېنى تونالما يۇراتامسەن، مەن ساڭا ئاللىقاچان «رسقىڭ تۇرىنى» دەپ سەدت يازغان ئىدەمەقۇ؟ گوبىكا، كەل، ئاختۇر» — دېرى، گىدى»

گوبىكا بىر قۇر ئاختۇردى. قول سائىئىنمۇ، پارتىيە بىللىقىنىمۇ ئالىدى، واسلى ئۇلارنىڭ نىمە قىلماقچى بولغانلىغىغا ھەيران قالدى.

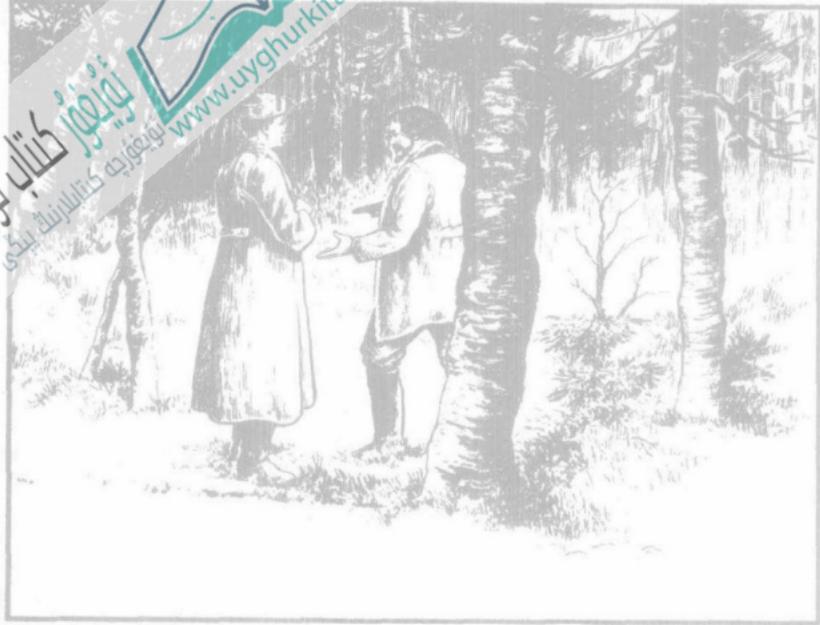

بۇ بۇلاڭچىلار يەنە تېخى چۈيۈي شۇجىنىڭ گالدىنى توسى
 ساقچى بولدى. كىچىك بوبىلۇك گوبىكاغا ۋاسلىنى ئورمان ئىچىگە
 ئېلىپ كوشنى بويزۇدى وە: «ئەگەر يەر ئىش چىقىپ قالسا ئۆلتۈرۈ-
 وەت»—دەپ قاپشۇردى. ئارقىدىنلا ٹۇ يەنە ۋاسلىقا: «يولداش رە-
 ئىس، ئورمانىلىقتا ساقلاپ تۈرۈڭ، بىز هازىرلا چۈيۈي شۇجىنىڭ-
 زنى تۈقۈپ كېلىمىز!»—دېلى.

ۋاسلى ئىچىدە: سەنلەر شۇجىنى تۇقاڭمايسىلەر، چۈنكى

ئۇ بۇگۇن بۇ يول بىلەن ماڭمايدۇ، دەپ ئويلىدى. گوبىكا ئۇنى
ئالدىغا سېلىپ: «مال، مال، ئاكتىۋ ئۇنسۇر، سەن ئىنى يوقاتماچىسى
ئىدىڭقۇ، مانا ئەمدى ئىككىمىز تېپىشتۇق، سېنىڭ ھەددەڭ بىلەنمۇ
تېپىشىپ بولدۇم، ئۇ مېنىڭ بىگىسىمنى كورۇپ قويدى، مەن سەن
لەرنى قۇرۇتمەن!» — دېدى.

ئۇرمانىڭ قويۇق يېرىگە كەلگەندە، گوبىكا ناگانى ۋە-
سلىنىڭ كۆكسىگە تەڭلەپ: «ھېي، سائىتىڭنى چقار، بۇلۇڭنىمۇ
چقار!» دېدى. ۋاسىلىي ئەھىملا ئۇنىڭ يۈلغا يالقۇز ئىگە بولۇش
ئۇچۇن بايم ڭاختۇرغا ندا ڭالىمىقاڭلىغىنى چۈشەندى. ھېلسقى پارقىيە
پېلىتنى ۋۇ بۇل چىكى دەپ ئۇيلاپتۇ!

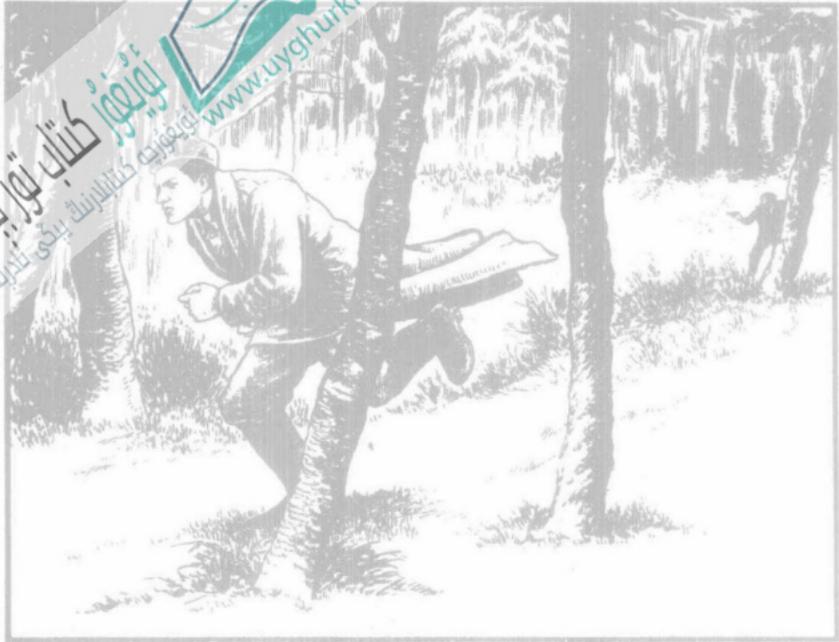
گوبىكا قول سائەتنى يېشىشكە ئامال قىلامىدى. ئۇ ۋە-
سىلغا ئۈزى يېشىنى بويولدى. ۋاىلىي قەستەن ناھايىتى ئاستايەش
تى ۋە ئۇنىڭ ئەدىئۇنى بەرمەكچى بولدى، سائەتنى يېشىپ بولغاندا
قولدىن چۈشۈپ كەتتى.

يۈلغا دۇم چۈشكەن گوبىكا سائەتىڭ چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كورۇپ، دەرھال ئىگىشتى، دەل شۇ چاغادا ۋاسلى خۇرۇم ئوتۇرىگى بىلەن ئۇنىڭ ئىگىگە بىرنى تەپتى.

ۋاسلى پىرىپ ئۇنىڭ تاپانچىسىنى تارتى. گوبىكا بىر قولى
بىلەن يۈزىنى، بىر قۇلى بىلەن تاپانچىسىنى چىڭ ئۆتۈۋالقاشقا
ھەر قاتىچە قىلىپ ئالامىدى. گوبىكا بىر ياقتىن ۋاسلى بىلەن
ھەپلىشىپ، بىر ياقتىن ئولگىدەك ۋاقىرىدى.

بۇچاغىدا قىچىھە بوشاكلىق قىناسلىق كېرەك. ۋاسلىي جېز
نىنىڭ بارىچە ئۇنىڭ قورسۇغا بىرنى تېسىپ، قويۇق ئورماغا قاراپ
تۈچقانىدەك قاچتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تاپاتىجا ئاۋازى چىقىپ تۇرـ
سەمۇ، تۇھېچىنەرسىگە قارسای ئىلگىرى ڈۈگۈردى.

ئۈزۈن يوللارنى بىسپ ئاخىرى زايپولوج كەتسىگە كەلدى.
ۋاسلى دەممۇ ئالماي توب - توغرى كەتسىكە ماڭدى . بۇچاغدا
قۇياش ئەمدىلەتسىن كوتۇرۇلگەن بولۇپ، دەرمەخنىڭ ٹۈچلىرىدىكى
شەبندەلەر پاقرايتتى . واسلىي ئۆز - ئۆزىگە: «من تىرىك قالدىم،
ھەممە ئىش ئوڭشۇلۇپ كېتىدۇ» — دېرى.

ۋاسىلىنىڭ مەلۇماتى بويىچە گۈڭىدەنچى ئورمانى چارلاشقا
قۇرالق كىشى چقاردى. گوبسكا شۇ يەردەلا ئاۋاتومات ئوقىدا
ئولدى. كىچىك بوبىلۇك بىلەن سېيىكىنىڭ ئىنسى قىولغا چۈشتى.

هەققىي ماتپىناللارغا ئاساسەن گۈڭە نجۇي تەرىپىدىن قېرى
بوبلوڭنى، ئىسىلىزادە سېىكىنى، يەنە بىر خروستىيان پوبى شىپىچىنى
دېگەتنىمۇ قولغا ئالدى. چۈنكى ٹۇلار ئوت قويۇشنى ۋە قاتىللەقنى
ئۇيۇشتۇر غۇچىلاردىن ئىدى.

قۇزۇن ۋۇتمەي مەخاش بىلەن ۋانىامۇ ساقايدى. ۋاسلى
ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلىشكە بىاردى. مەخاش ۋاسلى بىلەن قىزغىن
قول ىېلىشىپ كورۇشتى. مەخاشنىڭ ئىشەنجىسىنى تىكىلگە نلىگىنى
ۋە خۇشخۇرى بولۇپ قالغانلىقىنى كورگلى بولاتتى. ۋانىا بولسا قى
زىدىن ئابىنلەن ۋە ئۇرۇغۇن جاپا تارتقاشاقا چىرايى ئاقىرىپ قالغان
ئىدى.

قایتىپ كەلگە نەھ ئانسى ئىشىك ئالدىدا كۆتۈۋالدى. ۋانيا
ئانسىنى كورۇپلا قىزىنى يادىغا كەلتۈردى. ئانسى ئۇنىڭقا: «ئىفلىما،
ئوبىان قىزم، ئىفلقان بىلەن ئورنىغا كەلمەيدۇ، ئوزەگىنى ئاۋارە
قىلما»—دەپ تەسەللى بەردى.

زۇلمەتلىكتىن تاڭ ڭانقىچە ئورغۇن سىناقلاردىن ئوتىكەن ۋە
جاپا چەكىمن دىخانلار ھازىر تولۇپ - تاشقان ئىشەنج بىلەن پايانى
سىز زىمىندا ئىشلىمەكتە. كونا ئادەتلەر ۋۆزگەردى، كىشىلەر ياب -
پىڭى، ئەۋزەل تۆزۈم ئورناتى. زاپولوج كەفتى تاڭ ېتىش ۋاخ
تىدىكى سەھەر مەنزىرسىگە چومۇلدى.

بۇ کتاب شاگخىدى خلق سەنئىتى نشرىياتى تەرىپىدىن 1958 -
ۋەلى يانۋاردا شاگخىدە نەشر قىلىقان بىرنىجى نەشرى بىرنىجى
باسمىسىدىن تەرجىمە قىلىنى.

本書根据上海人民美术出版社1958年1月第一版第一次印刷版本译出。

كتاب نۇھېرى: 366 (4) 1588

چىڭرا رايوندا قالىڭ

ئاؤتۇرى: يانكى.

رسام: خى سوچۇن.

مەلەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن تەرجىسە ۋە نەشر قىلىنى.
ئادىپس: بىبىجىن گۈزجەن 54 - قورا.

بىبىجىن شەھەرلىك گەخارات ۋە نەشرىيات باشقارماقىنىڭ
رۇخىب قەقىزى نۇھېرى: «ن—047»

مەركىزىي مەلەتلەر مەقبەلسەدە تىزىلىدى.

شاگخىدى بىرنىجى باسا زاۋودىدا پېسىلىدى.

شىخواز كىتاب ماگازىنى تەرىپىدىن تارقىتلىدى.

1958 - ۋەلى ئاؤغۇستا بىرنىجى قىتمە نەشر قىلىنى.

1958 - ۋەلى ئاؤغۇستا شاگخىدە بىرنىجى قىتمە بېسىلىدى.

فۇرمات: 1092 × 787 م.م. ھەجى: 2/3 2/2 باسا تاۋاقي.

تىرازى: 4,000 - باھاسى: 26 پىلە.

بىر لەشمە نۇھېرى: MT 8049 108 تۈرىپۇرچە

書號：1589(4)366

邊區的黎明

(維吾爾文)

(苏联) 楊卡·布雷里

何樹鈞繪

民族出版社翻譯出版

地址：北京國子監街54號

北京市書刊出版業營業許可證出字第047號

中央民族印刷廠排版

上海印刷一廠印刷

新华書店發行

1958年3月第一版

1958年3月上海第一次印刷

787*6*1092純1/48 印張2 2/3

印數：1—4,000冊 定價：二角六分

統一書號：MT8019 · 維108